

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 28.10.2010
KOM(2010) 614 endelig

SEK(2010) 1272

SEK(2010) 1276

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**En integreret industripolitik for en globaliseret verden
Fokus på konkurrenceevne og bæredygtighed**

{SEK(2010) 1272}

{SEK(2010) 1276}

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Europa har brug for industri.....	4
2.	En helt ny tilgang til industripolitik	5
3.	Forbedring af industriens rammebetingelser.....	6
3.1.	Konkurrenceevnetest og gennemførelse af intelligent lovgivning.....	6
3.2.	Bedre adgang til finansiering for virksomhederne.....	8
4.	Styrkelse af det indre marked.....	9
4.1.	Udvikling af det indre marked og håndhævelse af intellektuel ejendomsret	9
4.2.	Konkurrencepolitik	11
4.3.	Forbedring af infrastrukturen	11
4.4.	Standardisering.....	12
5.	En ny industriel innovationspolitik.....	14
5.1.	Industriel innovation	14
5.2.	Kompetencebase	17
6.	Udnyttelse af globaliseringen.....	17
6.1.	Handel og internationale regler.....	17
6.2.	Sikring af adgang til råvarer og kritiske varer	20
7.	Fremme af industriel modernisering	21
7.1.	Ressource-, energi- og CO2-effektivitet	21
7.2.	Strukturel overskudskapacitet	23
7.3.	Udvikling på grundlag af virksomhedernes sociale ansvar.....	24
8.	Den sektorspecifikke dimension – en målrettet tilgang	25
8.1	Rumfart: en drivkraft bag innovation og konkurrenceevne til fordel for borgerne ...	26
8.2.	Bæredygtig mobilitet.....	27
8.3.	Samfundsmæssige udfordringer.....	28
8.4.	Styrkelse af EU's konkurrenceevne ved hjælp af værdikæden	30
8.5.	Energiintensive industriers bekymringer	31
8.6	En forbedret sektoropdelt tilgang.....	32
9.	Konklusioner: En ny EU-styring af industripolitikken	32

1. EUROPA HAR BRUG FOR INDUSTRI

Europa har nu mere end nogensinde brug for industri, og industrien har brug for Europa. Det indre marked med 500 mio. forbrugere, 220 mio. arbejdstagere og 20 mio. iværksættere er et vigtigt instrument, når der skal skabes et konkurrencedygtigt industrielt Europa. En ud af fire ansatte i den private sektor i Den Europæiske Union arbejder i fremstillingsindustrien, og yderligere mindst en ud af fire arbejder i en tilhørende tjeneste, som er afhængig af industrien som leverandør eller som kunde. 80 % af alle forsknings- og udviklingsaktiviteter i den private sektor foregår i industrien – den er drivkraften bag innovation og leverandør af løsninger på de problemer, som vores samfund står over for.

Det er vigtigt at øge produktiviteten inden for **fremstillingsindustrien og tilhørende tjenester** for at understøtte fremgangen i væksten og beskæftigelsen, gøre EU-økonomien sund og bæredygtig og bevare vores sociale model. Industrien spiller derfor en central rolle for den nye vækstmodel for EU's økonomi som beskrevet i Europa 2020-strategien.

Den finansielle og økonomiske krise har skabt opmærksomhed om den store betydning, som en **stærk, konkurrencedygtig og diversificeret værdikæde inden for fremstillingsvirksomhed** har for EU's konkurrenceevne og jobskabespotentialer. I denne meddelelse fastsættes en strategisk ramme for en integreret industripolitik, der skal stimulere det økonomiske opsving og jobskabelsen ved at sikre en blomstrende industribase i verdensklasse inden for EU.

SMV'er står for 2/3 af beskæftigelsen i industrien, og en stor andel af industriens vækst og jobpotentialer skal findes i EU's levende og dynamiske SMV'er. Etablering af nye SMV'er og fremme af deres vækst og internationalisering skal være kernen i EU's nye integrerede industripolitik.

I de sidste ti år har det **globale erhvervsklima** ændret sig radikalt¹. Dette indebærer både udfordringer og muligheder for den europæiske industri. Industripolitikken skal hjælpe industrien med at gribe disse muligheder. EU's industri konkurrerer med Kina, Brasilien, Indien og andre vækstøkonomier - selv på markedet for højværdiprodukter. Teknologi, ikt og kompetencer bliver mere og mere vigtige for den internationale konkurrenceevne. Internationale værdikæder bliver i stadig højere grad sammenkøbet, og konkurrencen om de knappe energiressourcer og råvarer bliver stadig stærkere. EU's industri skal også gå forrest, når det gælder overgangen til en ressourceeffektiv CO2-fattig økonomi.

Der er grund til at være fortrøstningsfuld med hensyn til EU-industriens evne til at tackle disse udfordringer og fortsat være drivkraften bag væksten i EU's økonomi. Indtil starten på den finansielle og økonomiske krise gik det ganske godt for den **europæiske industri** i dette hurtigt skiftende klima. Den havde med succes fastholdt sin andel af verdenshandelen i de sidste ti år til trods for et voldsomt pres fra nye konkurrenter. Selve fremstillingsindustrien står for 75 % af eksporten. Sektorer som lægemiddelsektoren og maskinsektoren har været inde i en stærk udvikling. Bil-, kemikalie- og luftfartsindustrien ekspanderede også. Den økonomiske krise udløste til at begynde med et **midlertidigt kollaps i fremstillingsindustriens produktion**, men blev så efterfulgt af et skarpt opsving, efterhånden

¹ Generaldirektoratet for Erhvervspolitik: "EU Manufacturing Industry: What are the Challenges and Opportunities for the Coming Years?".

som der kom gang i verdenshandelen igen, og overskudslagrene blev tømt. Visse sektorer har selvfølgelig været mere alvorligt og langvarigt berørt end andre.

En dynamisk og stærkt konkurrencepræget EU-fremstillingssektor kan tilvejebringe ressourcerne og mange af løsningerne på de samfundsmæssige udfordringer, som EU står over for, f.eks. klimaændringer, sundhed og den aldrende befolkning, og udviklingen af et sundt og sikkert samfund og en blomstrende social markedsøkonomi.

Den nødvendige **overgang til en mere bæredygtig, inklusiv og ressourceeffektiv økonomi** skal støttes af både horisontale politikker og sektorpolitikker på alle niveauer og vil kræve en styrket europæisk styring og social dialog.

2. EN HELT NY TILGANG TIL INDUSTRIPOLITIK

I denne meddelelse foreslås en helt ny tilgang til industripolitik, der vil bringe EU's økonomi på en dynamisk vækstkurs, der styrker EU's konkurrenceevne, skaber vækst og beskæftigelse og muliggør overgangen til en ressourceeffektiv CO2-fattig økonomi.

En ambitiøs strategisk ramme for en ny industriel konkurrencepolitik skal sætte den europæiske industris konkurrenceevne og bæredygtighed i centrum. Dette kræver, at industripolitik forstås i en bredere betydning.

For det første handler den om de politikker, som indvirker på industriens og de enkelte sektorer omkostnings-, pris- og innovationskonkurrenceevne, f.eks. standardiserings- og innovationspolitikker eller sektorpolitikker, som er målrettet mod f.eks. de enkelte sektorer innovationsresultater.

For det andet er det **nødvendigt at overveje, hvilke virkninger alle øvrige politikinitiativer har for konkurrenceevnen**, f.eks. politikker for transport, energi, miljø og social- og forbrugerbeskyttelse, men også politikken for det indre marked og handelspolitikkerne. Disse er en vigtig del af den samlede pakke, da de også kan have stor indflydelse på industriens omkostnings-, pris- og innovationskonkurrenceevne.

Denne helt nye tilgang er kendetegnet ved:

- **En kombination af et horisontalt grundlag og en sektorbestemt anvendelse.** De aktuelle udfordringer nødvendiggør krævende tilpasningsbestræbelser og en ambitiøs overgangsstrategi i de forskellige økonomiske sektorer. **Alle sektorer er vigtige, og Kommissionen vil fortsat anvende en skræddersyet tilgang i alle sektorer.** Hvor det er relevant, vil Kommissionen overveje passende foranstaltninger til oplysning af forbrugerne og fremme af industriel topkvalitet i bestemte sektorer. **Koordinerede europæiske politikløsninger.** Den globale arbejdsdeling intensiveres, og der bliver mindre og mindre plads til nationale sektorer eller industrier, der har ringe interaktion med andre sektorer eller resten af verden.
- **Hele værdi- og forsyningskæden** skal tages op til overvejelse, lige fra adgang til energi og råvarer til eftersalgsservice og genanvendelse af materialer. Og nogle dele af denne kæde skal nødvendigvis ligge uden for Europa. Det er derfor nødvendigt, at alle industrier har en "globaliseringsrefleks".

- **Kommissionen vil regelmæssigt rapportere om EU's og medlemsstaternes konkurrenceevne og industripolitikker og de resultater, der opnås.** Da mange af de relevante rammebetingelser for en konkurrencedygtig og bæredygtig industri fastsættes på medlemsstatsplan, bør overvågningen ikke kun omfatte konkurrenceevnen, men også konkurrencepolitikker².

Slår denne nye industripolitik igennem, vil det udmønte sig i øget vækst og jobskabelse og forbedring af den europæiske industris internationale konkurrenceevne. Desuden bør ressource- og energianvendelse og drivhusgasemissioner adskilles fra den økonomiske vækst i overensstemmelse med Europa 2020-strategiens overordnede ambitioner.

3. FORBEDRING AF INDUSTRIENS RAMMEBETINGELSER

3.1. Konkurrenceevnetest og gennemførelse af intelligent lovgivning

Trods en veludviklet EU-lovgivning og –regulering er der stadig plads til forbedring både på europæisk og nationalt plan. Det er vigtigt med endnu et skridt i retning af **intelligent lovgivning**³ på alle reguleringsniveauer og på alle de forskellige politikområder, der berører industriens konkurrenceevne. Der er to dimensioner i dette.

For det første er det vigtigt at sikre, at alle politikforslag med væsentlige virkninger for industrien underkastes en indgående analyse af deres konsekvenser for konkurrenceevnen. Der kan være tale om foranstaltninger som f.eks. ny lovgivning vedrørende det indre marked, vigtige bestemmelser om finansmarkederne, som kan påvirke adgangen til finansiering, og ny klima- eller miljølovgivning. **Analysen af konsekvenserne for konkurrenceevnen skal indgå i den eksisterende konsekvensanalyse** og gennemføres ved at:

- vurdere og aflægge rapport om et forslags samlede konsekvenser for konkurrenceevnen, herunder virkningerne for investeringer, omkostninger, priser og innovation i industrien og de enkelte sektorer, samt forbrugertilfredshed, og tage særlig hensyn til de mulige interaktioner mellem et politikforslag og anden eksisterende eller planlagt lovgivning eller regulering
- sikre gennemsigtighed i gennemførelsen af planlagte konsekvensanalyser gennem offentliggørelse af køreplaner for alle initiativer, som forventes at få betydelige virkninger, herunder især initiativer vedrørende konkurrenceevnen
- indhente virksomheders og berørte parter synspunkter i forbindelse med forberedelsen af væsentlige lovgivningsmæssige initiativer gennem høringer af de berørte parter og ved at tilskynde dem til at anvende køreplanerne, når de forbereder deres bidrag til den politiske beslutningstagning
- fortsat sikre, at alle betydningsfulde kommissionsforslag, som forventes at få betydelige virkninger, herunder handlingsplaner (og handelsforhandlingsmandater), underkastes en passende konsekvensanalyse og forelægges for Udvalget for Konsekvensanalyse

² Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om medlemsstaternes konkurrenceevne og konkurrencepolitikker, SEK(2010) 1272. De vigtigste resultater i denne rapport med hensyn til udfordringer, der er fælles for mange EU-medlemsstater, er fremhævet i tekstens bokse.

³ KOM(2010) 543.

- angive i de køreplaner, der ledsager det årlige arbejdsprogram, hvilke foranstaltninger der skal gennemgå en sådan eksplicit konsekvensanalyse.

Det andet element er en **efterfølgende evaluering** af lovgivningens indvirkning på konkurrenceevnen. Systematiske evalueringer af lovgivningen skal være en integreret del af intelligent lovgivning. Evaluering af resultaterne vil føre til mere lydør, evidensbaseret og gennemsigtig politisk beslutningstagning og gøre det lettere at identificere nye muligheder for at forbedre kvaliteten af lovgivningen, herunder forenkling og reduktion af de administrative byrder. Eftersom lovgivningen tidligere forståeligt nok fokuserede på at tackle primære målsætninger (som f.eks. lovgivningen vedrørende det indre marked, opfyldelse af miljømål osv.), foretog man ikke altid en grundig vurdering af den mulige afsmittende virkning på industriens konkurrenceevne og navnlig ikke af lovgivningens kumulative virkninger. Kommissionen har derfor til hensigt at supplere evalueringen af de individuelle retsakter med mere omfattende politikevalueringer. Denne "kvalitetskontrol" skal vurdere, om de lovgivningsmæssige rammer for et politikområde fortsat er tidssvarende, og hvis de ikke er, hvad der så skal forbedres. Denne fremgangsmåde har til formål at mindske unødvendige byrder og strømline de lag i lovgivningen, der er opstået gennem tiden, ved at identificere overlapninger, huller, uoverensstemmelser og forældede foranstaltninger. De erfaringer, der er gjort med at forenkle lovgivningen i forbindelse med den "nye metode" for det indre marked for varer, kan være til stor nytte.

Trods væsentlige fremskridt i de senere år står de fleste medlemsstater stadig over for alvorlige og identificerbare udfordringer med hensyn til intelligent lovgivning og erhvervs klimaet, navnlig for SMV'er. Der er brug for en styrket og mere systematisk indsats fra medlemsstaternes side for at mindske de administrative byrder, stræbe efter bedre lovgivning og e-forvaltningspolitikker, anvende princippet "tænk småt først" og forenkle støtteordningerne. Udveksling af bedste praksis mellem politiske beslutningstagere kan gøre det muligt at nå de politiske mål på en mindre byrdefuld måde.

Det er også nødvendigt fortsat at forbedre erhvervs klimaet, navnlig for SMV'er. På det punkt er der allerede gjort store fremskridt med Lissabonstrategien og Kommissionens vedtagelse af **Small Business Act** i juni 2008⁴. Yderligere fremskridt er imidlertid afgørende og skal ske ved vedvarende at anvende princippet "tænk småt først" og ved at vedtage nye initiativer, der skal støtte SMV'ernes konkurrenceevne, f.eks. adgang til økomarkeder og økoinnovation samt samarbejde mellem virksomheder og internationalisering.

⁴ KOM(2008) 394.

Kommissionen vil:

- gennemføre en mere indgående analyse af, hvilke konsekvenser alle nye vigtige politikforslag med stor betydning for industrien har for den industrielle konkurrenceevne, som led i konsekvensanalyseprocessen og deltage i den efterfølgende evaluering og "kvalitetskontrol" af EU's lovgivning, herunder spørgsmål vedrørende industriel konkurrenceevne (fra 2011)
- revidere Small Business Act for fortsat at forbedre erhvervs klimaet for SMV'er og tage nye spørgsmål op som f.eks. adgang til økomarkeder og økoinnovation, samarbejde mellem virksomheder og internationalisering (2010).

Medlemsstaterne opfordres til at:

- foretage en vurdering af deres egne vigtigste politikforslags konsekvenser for den industrielle konkurrenceevne og gennemføre "kvalitetskontrol" af deres egen lovgivning
- gennemføre Small Business Act, foretage yderligere forbedringer af erhvervs klimaet og "tænke småt først".

3.2. Bedre adgang til finansiering for virksomhederne

Det er af afgørende betydning, at **finansmarkederne bliver mere modstandsdygtige og effektive**, og at sikre, at de har de rette incitamenters til at finansiere realøkonomien og realinvesteringer i stedet for at give sig af med spekulationer på finansmarkederne. En regulering af finansmarkedet må dog ikke bringe realøkonomiens kortfristede finansieringsbehov og virksomheders muligheder for at gardere sig mod risici i fare.

De fleste lande peger på adgang til finansiering som årsag til alvorlige flaskehalsproblemer navnlig for SMV'ers finansiering og innovation. Mange lande har anvendt de midlertidige rammebestemmelser for statsstøtte til at udvikle økonomiske genopretningsforanstaltninger. Medlemsstaterne har især styrket eksportkreditterne, eksportforsikringerne og banklånsgarantiordningerne for SMV'er. Den offentlige sektors forsinkede betalinger er stadig et problem i de fleste lande, og i nogle lande er der klar mulighed for en betydelig nedbringelse af betalingsforsinkelserne.

I kølvandet på den finansielle og økonomiske krise har virksomhederne, navnlig SMV'er, stadigvæk store problemer med at få **adgang til finansiering**. Låneadgangen er endnu ikke blevet normaliseret, og risikoaversion præger stadig finansmarkederne. Kommissionen har sammen med finansielle institutioner og repræsentanter for erhvervslivet oprettet et finansieringsforum for små og mellemstore virksomheder, der skal vurdere og udbrede bedste praksis og finde nye innovative løsninger, der sikrer virksomheder, navnlig SMV'ers, adgang til finansiering.

En modernisering af Europas industribase og den infrastruktur, som den er afhængig af, kræver væsentlige nyinvesteringer og indebærer **mere privat kapital til produktive investeringer**, navnlig gennem markedet for risikovillig kapital. Dette gælder især for finansiering af nystartede virksomheder, dynamisk voksende firmaer samt forskning, udvikling og innovation, som ofte ikke kan finansieres af pengestrømme. På grund af den aktuelle betydelige forværring af de offentlige finanser i flere medlemsstater bør nye og innovative løsninger undersøges, herunder ordninger, der samfinansieres af EU's

regionalpolitik og den fælles landbrugspolitik for landbrugsfødevareresektoren, for at sikre effektiv finansiel støtte til at tilpasse offentlig finansiering og incitamentsordninger til EU's strategiske målsætninger.

Storstilede private investeringsprojekter og investeringer i infrastruktur er også afhængige af velfungerende finansielle markeder. De kan tiltrække privat og offentlig kapital fra lande uden for EU, herunder **udenlandske direkte investeringer** fra statsejede investeringsfonde. Det er afgørende, at sådanne fonde opererer i et åbent investeringsklima og overholder visse normer med hensyn til gennemsigtighed og styring i overensstemmelse med bedste praksis som fastsat af IMF og OECD.

Kommissionen vil:

- *i overensstemmelse med meddelelsen om næste skridt i reformen af de finansielle tjenesteydelser⁵ foreslå lovgivning, der sikrer, at finansmarkederne bliver mere modstandsdygtige og effektive, samtidig med at det sikres, at de ikke bringer realøkonomiens finansieringsbehov i fare. Ved forberedelsen af fremtidig lovgivning skal de mulige konsekvenser for adgangen til finansiering, navnlig for SMV'er, evalueres og tages i betragtning*
- *undersøge om, de europæiske finansieringsinstrumenter kan refokuseres i den næste programmeringsperiode (efter 2013) for at hjælpe med at overvinde markedssvigt i finansieringen af små virksomheder og innovation.*

Medlemsstaterne opfordres til at udvikle og udveksle bedste praksis om statslige ordninger for adgang til finansiering (2011/12).

4. STYRKELSE AF DET INDRE MARKED

4.1. Udvikling af det indre marked og håndhævelse af intellektuel ejendomsret

Det indre marked har været en af de største drivkræfter bag den økonomiske vækst i Den Europæiske Union i de sidste 20 år. Takket være det indre marked har industrien mindsket omkostningerne ved at handle på tværs af grænserne, konkurrencen er blevet skærpet, og adgangen til et marked, der omfatter hele Europa, har givet betydelige stordrifts- og samdriftsfordele. Der er dog stadig en række hindringer. Det drejer sig bl.a. om forskellige nationale regler, overlappende procedurer og vanskeligheder med at få adgang til visse markedssektorer. Loven om det indre marked har til formål at fjerne disse hindringer og genetablere tilliden til det indre marked. Virksomheder, arbejdstagere, investorer og forbrugere skal overbevises om, at det indre marked er til gavn for alle og fører til en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne.

Der er sket en væsentlig **tilnærmelse af lovgivningen** på talrige lovgivningsområder af relevans for den økonomiske aktivitet. Ikke desto mindre konfronteres den europæiske industri og de europæiske borgere typisk med 27 meget detaljerede og forskellige lovgivningsmæssige rammer både på nationalt og regionalt plan. Dette bremser en effektiv allokering af ressourcer i Europa og europæisk industris konkurrenceevne. Det er derfor vigtigt at se nærmere på den eksisterende lovgivning og de administrative procedurer for at

⁵ KOM (2010) 301.

identificere mulighederne for yderligere effektivitetsfremmende harmonisering. En del af dette arbejde er allerede påbegyndt, men på mange områder er der endnu langt igen.

Erhvervsrelaterede tjenester som f.eks. logistik, facility management, design, marketing og reklame bliver stadig mere uundværlige for moderne fremstillingsvirksomhed. De er både vigtige input og forøger produkternes værdi. Gennemførelsen af servicedirektivet har fjernet de administrative hindringer for udveksling af tjenesteydelser på tværs af grænserne, men der findes andre områder, hvor der stadig er hindringer, og hvor måden, hvorpå det indre marked for tjenesteydelser fungerer, bør forbedres. Industrielle brugere af eksterne tjenesteydelser bevæger sig således på et marked, som er stærkt fragmenteret, uigennemsigtigt og ofte mangler veldefinerede kvalitetsstandarder. For at der kan skabes et blomstrende indre marked for virksomhedsrelaterede tjenesteydelser, skal disse spørgsmål straks tages op.

En forbedring af det **europæiske system for intellektuelle ejendomsrettigheder** er tvingende nødvendig og burde for længst have fundet sted, navnlig et effektivt system for EU-patenter og for afgørelse af patentsager. En bedre tildeling, forvaltning og anvendelse af intellektuelle ejendomsrettigheder er forudsætningerne for, at der kan sættes gang i den FoU- og innovationsindsats, som er afgørende for en varig konkurrenceevne. Endvidere skal tildelingen af disse rettigheder gå hånd i hånd med en effektiv håndhævelse. **Varemærkeforfalskning og piratkopiering** i og uden for det indre marked rammer et stigende antal forskellige sektorer og mange individuelle virksomheder. Forfalskning af varer såsom lægemidler, elektronisk udstyr og bildele kan medføre alvorlige sundheds- og sikkerhedsrisici og formindske industriens rentabilitet og innovationslyst.

Kommissionen vil:

- sikre en rettidig gennemførelse af loven om det indre marked
- udarbejde en flerårig EU-handlingsplan for udvikling af EU-markedsovervågning og vil desuden i samarbejde med de nationale told- og markedsovervågningsmyndigheder fastsætte retningslinjer for toldkontrol på produktsikkerhedsområdet
- screene EU-lovgivningen på udvalgte områder, navnlig varers frie bevægelighed, for at fastslå, om yderligere harmonisering i væsentlig grad vil kunne nedsætte omkostningerne ved at drive virksomhed på tværs af grænserne
- nedsætte en gruppe på højt plan vedrørende erhvervstjenester med henblik på at undersøge mangler på markedet, standarder og innovation samt internationale handelsspørgsmål i brancher som f.eks. logistik, facility management, marketing og reklame (2012)
- i november 2010 fastsætte sin fremtidige indsats for at forbedre håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder navnlig et initiativ til styrkelse af Det Europæiske Observationscenter for Varemærkeforfalskning og Piratkopiering.

Rådet og Europa-Parlamentet opfordres til:

- hurtigt at vedtage forslagene om et EU-patent og en fælles ordning for afgørelse af patentsager, således at de første patenter kan udstedes i 2014

- *udvikle og udveksle bedste praksis og materiale vedrørende markedsovervågning, told og generel erhvervsstøtte for at forbedre håndhævelsen af de intellektuelle ejendomsrettigheder.*

4.2. Konkurrencepolitik

Velfungerende konkurrenceprægede markeder bidrager på mange måder til de europæiske industriers konkurrenceevne. Konkurrence fremmer innovation og effektivitetsgevinster og er et incitament for firmaer til at øge deres produktivitet. Ved at opretholde lige konkurrencevilkår sikrer konkurrencepolitikken adgang til EU's store og sofistikerede indre marked. Konkurrenceprægede markeder øger også presset på virksomhederne for at gennemføre nødvendige effektivitetsgevinster for at blive og vedblive med at være konkurrencedygtige.

Endvidere udgør konkurrencereglerne nogle specifikke rammer for støtte til europæisk industris konkurrenceevne og overgangen til en mere ressourceeffektiv industri. Gennem statsstøtte-, kartel- og fusionskontrol sikrer Kommissionen lige konkurrence i det indre marked. Desuden er håndhævelse af konkurrencepolitikken et vigtigt redskab til at beskytte europæiske firmaer mod ødelæggende konkurrencepraksis, f.eks. markedsdeling, kapacitetshamstring eller hindringer for grænseoverskridende aktiviteter, som fører til højere priser. Dette gælder især inputmarkeder, f.eks. industrirelaterede tjenester, som er vigtige for europæisk industris omkostningskonkurrenceevne.

Ved at bidrage til øget innovation og produktivitet er konkurrencepolitikken et effektivt instrument for europæiske virksomheder til at håndtere nye spørgsmål vedrørende global konkurrence, herunder deres stilling på internationale markeder. Navnlig fusionskontrol er et vigtigt redskab, der giver virksomhederne mulighed for at omstrukturere gennem fusioner, således at deres dækning øges, samtidig med at de europæiske industrielle kunder og forbrugere beskyttes mod prisstigninger og andre konkurrencebegrænsende virkninger.

Kontrol med statsstøtte er vigtig for at undgå forvriddinger på det indre marked, og desuden bidrager udformningen af statsstøttereglerne til at fremme industriens konkurrenceevne i Europa. Statsstøttereglerne udgør en ramme, som styrer medlemsstaternes investeringer, så de bidrager til at korrigere påviste markedssvigt.

4.3. Forbedring af infrastrukturen

Europæisk industris konkurrenceevne er dybt afhængig af gode og effektive **infrastruktur-tjenester inden for energi, transport og kommunikation**. Opgradering og modernisering af disse netværk er essentiel. Transportnettene skal forbedres, således at flaskehalse fjernes, og de grænseoverskridende forbindelser forbedres. Energienettene skal opgraderes og moderniseres for at inkorporere intelligente net, fremme integration af vedvarende energikilder, sikre et fuldt funktionsdygtigt indre marked for energi og forbedre forsyningssikkerheden. Der er brug for yderligere foranstaltninger for at opgradere infrastrukturen i de nye medlemsstater og de mindre udviklede regioner. Disse forbedringer kræver massive investeringer og udvikling af innovative finansieringsløsninger, f.eks. projektobligationer og offentlig-private partnerskaber. Flagskibsinitiativet "en digital dagsorden" beskriver udfordringerne og foreslår politiske løsningsmodeller på kommunikationsområdet. Den kommende meddelelse om energiinfrastruktur og hvidbogen om bæredygtig transport vil ligeledes behandle dette spørgsmål i sammenhæng med energi- og transportinfrastrukturen. Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og

Samhørighedsfonden spiller en afgørende rolle i udviklingen og opgraderingen af denne infrastruktur.

Konkurrence, offentlige og private tjenesters effektivitet og infrastruktur er vigtige faktorer for den industrielle konkurrenceevne i medlemsstaterne. I mange medlemsstater er stigende konkurrence i netværksindustrierne fortsat et problem. I visse medlemsstater kræver transport- og energiinfrastrukturer særlig opmærksomhed. Langstrakte tilladelsesprocedurer og offentlighedens accept er også en hindring for udvikling af infrastruktur.

Visse europæiske netværkstjenester er **relativt dyre**. Internationalt set er de gennemsnitlige europæiske elpriser høje. Der er derfor brug for en effektiv gennemførelse af det indre marked i energisektoren, og den tredje energipakke, der for nylig blev vedtaget, er i den forbindelse et vigtigt værktøj. Det er nødvendigt med en strengere håndhævelse af konkurrencereglerne i sektoren for at mindske konkurrenceforvridninger som f.eks. markedsaktørers misbrug af en dominerende stilling. Hvis dette problem ikke løses, vokser risikoen for udflytninger.

Endelig skal de forskellige energi-, transport- og kommunikationsnet være mere integrerede for at åbne mulighed for at udbyde nye konkurrencedygtige tjenester. Samtidig **vil denne integrering skabe mere vækst og innovation.**

Kommissionen vil:

- *træffe konkrete foranstaltninger til en videreudvikling af et effektivt indre marked for vej-, luft-, jernbane- og vandtransport (kommende hvidbog om transportpolitik) og afhjælpe transportflaskehalse gennem den kommende revision af TEN-T-retningslinjerne baseret på en ny metode for TEN-T-planlægning, der er bygget op om oprettelsen af et "hovednet"*
- *vedtage en energiinfrastrukturpakke for bl.a. at støtte udviklingen af et indre energimarked ved at tage fat på manglende infrastrukturforbindelsesled af europæisk betydning og foreslå de nødvendige redskaber til at sikre deres rettidige gennemførelse*
- *øge sin indsats for at liberalisere EU's energimarkeder med henblik på af forbedre konkurrencen i energisektoren og undgå, at EU's fremstillingsindustri stilles meget dårligt på de globale markeder*
- *sammen med EIB-gruppen udvikle en strategi for finansiering af infrastruktur, herunder indførelse af EU-projektobligationer og fremme af offentlig-private partnerskaber.*

Medlemsstaterne opfordres til

- *at lægge særlig vægt på at tackle de påviste transportflaskehalse og på den grænseoverskridende sammenkobling af energinet*
- *straks at gennemføre den tredje pakke vedrørende det indre marked for energi.*

4.4. Standardisering

For at harmonisering og stordriftsfordele kan medføre økonomiske fordele, er det vigtigt med **standardisering**, både på europæisk, internationalt eller nationalt plan. Selve markederne skaber ofte faktuelle standarder gennem teknologisk lederskab, markedsaftaler og/eller markedsdominans.

Europæiske standarder gør det allerede lettere for innovative varer at komme ind på markedet og er med til at mindske produktionsomkostningerne. En konkurrencepræget procedure for fastsættelse af standarder, hvor forskellige teknologiudbydere konkurrerer på grundlag af resultater, understøtter industripolitikken ved at sikre, at industrielle kunder, og i sidste ende forbrugerne, drager fordel af standarder, hvor prisen for teknologi ikke er sat alt for høj. For fremstillingsindustriene er det overordnede mål i det kommende årti at udvikle et **standardsystem for Europa**, der opfylder forventningerne hos både markedsaktørerne og de europæiske offentlige myndigheder. Dette skal ske i en verden og i et samfund, der er i hastig forandring, og bør helst også fremme Europas indflydelse i en globaliseret økonomi uden for det indre marked. Det er også nødvendigt, at Europa træffer supplerende foranstaltninger for at fastholde sin strategiske position inden for international standardisering.

Herudover skal standarder tilpasses, så de hjælper europæisk politik med at løse de "store spørgsmål" som f.eks. klimaændringer, bæredygtighed, aldring og innovation i almindelighed. Standarder skal fra starten være en integreret del af forskning og politikudvikling. Ved at udvikle europæiske eller internationale standarder for nye varer og teknologier (f.eks. nanoteknologi og andre centrale støtteknologier, elbiler, energieffektive produkter, vedvarende energikilder og andre miljøteknologier samt erhvervstjenester) kan Europa give sine virksomheder en konkurrencefordel og fremme handelen. Hvis standarder skal fungere som en drivkraft for innovation, således som det beskrives i EU's flagskibsinitiativ Innovations-EU, må Europa udtænke mere fleksible måder at samarbejde med standardiseringsorganer på og bede dem om til gengæld at anvende hele spektret af forskellige redskaber (specifikationer, workshopaftaler) for at støtte europæiske politikker på passende vis. Dette vil give en hurtigere og mere fleksibel udvikling af standarder på innovative områder.

Effektiviseringen af europæisk standardisering skal optimeres ved at fremme stærkere strukturer for harmoniserede standarder, forbedrede procedurer for fastsættelse af standarder på alle niveauer og hurtig vedtagelse af de bedst tilgængelige globale standarder, hvor global standardiseringspraksis er veletableret, f.eks. i ikt-sektoren. Standarder må ikke indebære en ekstra byrde, f.eks. for SMV'er. De skal i stedet føre til effektivitetsgevinster og udgøre et incitament for innovation. Det endelige mål bør være konvergens mellem standarder på verdensplan.

Kommissionen vil:

- *i begyndelsen af 2011 med en meddelelse om standardisering og et lovgivningsmæssigt forslag præsentere en strategi, der skal styrke den betydning, som europæisk standardfastsættelse har i en verden og i et samfund i hastig forandring. Dette vil bl.a. indebære, at der sættes fart i standardiseringsprocesserne, bl.a. i ikt-sektoren, at SMV'er og andre aktører i højere grad inddrages, og at der udvikles standarder for tjenesteydelser. I meddelelsen undersøges også, hvilke muligheder der er for på længere sigt at sikre, at standardiseringssystemet kan tilpasses et miljø præget af hurtig udvikling og bidrage til Europas strategiske interne og eksterne målsætninger, herunder gennem iværksættelse af en uafhængig revision.*

5. EN NY INDUSTRIEL INNOVATIONSPOLITIK

5.1. Industriel innovation

Det kræver opnåelse af et meget højt innovationsniveau at klare de udfordringer, som følger af global konkurrence og øget bæredygtighed. Innovation er en af de vigtigste drivkræfter bag produktivitet, øget energi- og materialeeffektivitet, bedre resultater for varer og tjenesteydelser og skabelsen af nye markeder. Europa er dog ikke god nok til at forvandle sine gode idéer til varer og tjenesteydelser, der kan markedsføres. Der er behov for en ny industriel innovationspolitik for at tilskynde til en meget hurtigere udvikling og kommercialisering af varer og tjenesteydelser og for at sikre, at EU's virksomheder er først på markedet. Uden denne innovation vil europæisk industri ikke kunne konkurrere på det globale marked, hverken inden for de teknologidrevne eller traditionelle industrier.

I EU's flagskibsinitiativ Innovations-EU beskrives den overordnede tilgang til en succesrig og særegen europæisk innovationsmodel. Der er et akut behov for en bedre koordinering af uddannelser, en FoU- og innovationsindsats, større sammenhæng inden for videnskab, samarbejde om teknologi og innovation med resten af verden, en global tilgang til de samfundsmæssige udfordringer, indførelse af lige vilkår for FoU og innovation, forbedret adgang til finansiering og risikovillig kapital og et passende fokus på både konkurrenceevne og samfundsmæssige udfordringer.

En af de vigtigste udfordringer er hurtigst muligt at udvikle og kommercialisere Europas forskningsmæssige styrker på området for fremspirende teknologier. **Centrale støtteteknologier**⁶ som f.eks. industriel bioteknologi, nanoteknologi, avancerede materialer, fotonik, mikro- og nanoelektronik og avancerede fremstillingsteknologier kan danne grundlag for en lang række forskellige processer og varer og tjenesteydelser, herunder udviklingen af helt nye industrier i løbet det kommende årti. Europa har en førerposition, når det drejer sig om videnskabelig forskning, men det skal sikres, at der sker en rettidig indførelse og udbredelse af disse teknologier i hele EU's industri, også i SMV'er. Tættere samarbejde om teknologipolitikker og –programmer, bedre adgang til finansiering og øget støtte til pilot- og demonstrationsprojekter er en absolut nødvendighed for at fremskynde udviklingen af kommercielle teknologier. Der er behov for rettidig lovgivning vedrørende det indre marked, hurtigere fastsættelse af standarder, hurtigere opmærksomhed på forbrugerspørgsmål og prækommercielle offentlige indkøb, hvis der skal skabes et dynamisk indre marked for innovative varer og tjenesteydelser. I forbindelse med Innovations-EU blev det meddelt, at der vil blive gennemført en midtvejsevaluering af retningslinjerne for statsstøtte til FoU og innovation for at klarlægge, hvilke former for innovation der kan støttes, herunder navnlig centrale støtteteknologier og innovationer, der skal løse store samfundsmæssige problemer, og hvordan medlemsstaterne bedst kan udnytte disse.

Medlemsstater med innovationsresultater over gennemsnittet var proaktive i forhold til den økonomiske krise, navnlig hvad angår supplerende midlertidige foranstaltninger til at stimulere forskning og innovation. Det var generelt ikke tilfældet for lande under EU-gennemsnittet, hvilket indikerer, at forskellene i FoU- og innovationsresultaterne efter al sandsynlighed vokser. I disse lande er der endnu større behov for at forbedre kvalifikationerne og øge andelen af aktiviteter, som er teknologi- og kvalifikationsintensive.

⁶ KOM(2009) 512.

For at fastholde konkurrenceevnen skal europæisk industri også styrke sin **vidensbase** ved at investere i forskning og innovation for at opnå en intelligent, bæredygtig og inklusiv økonomi. Kommissionen har siden 2004 støttet oprettelsen af europæiske teknologiplatforme for at samle berørte parter inden for industrien på EU-plan, udvikle en fælles vision om FoU og tilskynde til feedback om EU-politikker. Der er blevet iværksat fælles teknologiinitiativer for at fremme forskning på europæisk plan på områder med højt innovationspotentiale. Kommissionen har også lanceret tre offentlig-private partnerskaber som led i den europæiske økonomiske genopretningspakke: "fremtidens fabrikker", "energieffektive bygninger" og "grønne biler" for at støtte forskning og udvikling på mellemlang og lang sigt med henblik på at løse de presserende problemer med konkurrenceevne og bæredygtighed i vigtige industrisektorer. **Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologis** videns- og informationsindsats integrerer på EU-plan hele innovationskæden lige fra uddannelse og forskning til kommercialisering med fokus på stærk styring og fungerer som rollemønstre for fremme af innovation.

Bedre anvendelse af **ikt til industriel konkurrenceevne, ressourceoptimering og innovation** vil også være essentiel for den fremtidige konkurrenceevne, som beskrevet i Europa 2020-**flagskibsinitiativet om den digitale dagsorden**⁷. EU's virksomheder vil sandsynligvis komme til at mangle ikt-specialister og avancerede ikt-brugere. Sideløbende kræves en mere innovativ anvendelse af ikt i hele den industrielle værdikæde for at strømline forretningstransaktioner, for eksempel ved hjælp af e-fakturaer, og øge den samlede konkurrenceevne gennem demonstrationsprojekter for at fremme integreringen af virksomheder, navnlig SMV'er, i globale digitale værdikæder.

For at opnå en effektiv innovationspolitik har vi brug for bedre viden om **innovationsresultater i de forskellige sektorer** og om det fremtidige potentiale. Kommissionens informationssystem for sektorspecifik innovation (Sectoral Innovation Watch) har identificeret de vigtigste udfordringer i en række sektorer og belyst de største forskelle mellem lande og sektorer. Det er afgørende, at udformningen af EU's politikinstrumenter forbedres, således at strukturelle ændringer og innovation støttes, navnlig i de veletablerede industrier. Desuden kan tættere samarbejde på tværs af sektorerne sætte gang i virksomheders kreativitet og innovation. Dette kræver, at virksomheder ikke nøjes med at kigge på deres egne sektorer, så der er brug for nye mekanismer for at sikre udveksling af idéer og forretningsmodeller. Potentialet for kontakter mellem forskellige sektorer skal undersøges nærmere og munde ud i politikløsninger.

Klynger og netværk forbedrer den industrielle konkurrenceevne og innovation ved at samle ressourcer og ekspertise og fremme samarbejde mellem virksomheder, offentlige myndigheder og universiteter. Klyngepolitikker på regionalt og nationalt plan og på EU-plan bør sigte mod at afhjælpe nuværende markedssvigt og finansieringskløfter og skal navnlig bygge bro mellem virksomheder og forskningsinstitutioner. EU's regionalpolitik og forskningsrammeprogrammerne giver regionerne mulighed for at indføre "intelligente specialiseringsstrategier" for at styrke deres konkurrenceevne gennem udvikling af innovationsnicher. Man skal bygge på nuværende succeser og udvikle klynger og netværk, der globalt set er mere konkurrencedygtige, og som både omfatter traditionelle klynger og FoU- og innovationsklynger. Via lokale klynger, som er forbundet i hele Europa, kan der opnås en kritisk masse for FoU og innovation, kvalifikationer, finansiering, udveksling af

⁷ KOM(2010) 245.

idéer og iværksætterinitiativer. De forskellige klyngeinitiativer skal dog konsolideres og strømlines.

De nuværende fællesskabsrammebestemmelser for statsstøtte til forskning og udvikling og innovation indeholder bestemmelser om en forhøjelse i støtteintensiteten til internationale samarbejdsprojekter om FoU og innovation, dvs. at projekterne skal gennemføres i mindst 2 medlemsstater eller indebære samarbejde med SMV'er. De giver også medlemsstaterne mulighed for at anmelde støtte, der kan fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse i henhold til artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF. Medlemsstaterne kunne tilskyndes til at benytte dette instrument.

Kommissionen vil:

- *iværksætte et initiativ til fremme af omfattende og rettidig indførelse, udbredelse og kommercialisering af konkurrencedygtige centrale støtteteknologier*
- *fremme industriel forskning, udvikling og innovation vedrørende avancerede fremstillingsteknologier, der bygger på initiativet "fremtidens fabrikker", for at fremme moderniseringen af EU's industribase og som en reaktion på samfundsmæssige udfordringer som f.eks. energieffektivitet, klimaændringer og ressourceknaphed*
- *støtte initiativer, der bringer videregående uddannelsesinstitutioner og virksomheder sammen med henblik på at forbedre Europas højt kvalificerede arbejdsstyrke, f.eks. et initiativ om e-færdigheder rettet mod avancerede ikt-brugere i industrien og pilotaktionen "forummet mellem universiteter og erhvervslivet", der finansierer vidensalliancer mellem universiteter og erhvervslivet*
- *fremme nye forretningskoncepter og relaterede fremstillingsteknologier, der er fokuseret på udvikling af bæredygtige, brugerdefinerede og designbaserede produkter i tekstil- og beklædningssektoren og på andre store forbrugermarkeder.*
- *udvikle politikker, der forbedrer mulighederne for mere intensiv idéudveksling mellem forskellige sektorer, herunder traditionelle fremstillingssektorer og SMV'er*
- *fremlægge en ny strategi for globalt konkurrencedygtige klynger og netværk, herunder særlige aktioner til fremme af globalt konkurrencedygtige klynger og netværk i både traditionelle og fremspirende industrier (2011)*
- *tilskynde til parallel anmeldelse af støtte til grænseoverskridende samarbejdsprojekter om FoU og innovation.*

Medlemsstaterne opfordres til at:

- *fremme tættere samarbejde mellem politikker for centrale støtteteknologier for at maksimere synergieffekterne og komplementariteten ved udbredelsen af teknologi*
- *fremme "intelligent specialisering" gennem EU's regionalpolitikker for at udvikle klynger og forbedre regionernes innovationsresultater.*

5.2. Kompetencebase

En modernisering af Europas kompetencebase vil være et af hovedmålene med **flagskibsinitiativet "en dagsorden for nye kvalifikationer og nye job"**. Den vil bidrage til at støtte Europas industribase ved at foreslå aktioner til forbedring af, hvordan vores arbejdsmarkeder fungerer, og til sikring af, at vores arbejdsstyrke har de rigtige kompetencer. Selv om arbejdsløsheden er stor, har europæisk industri stadig store problemer med at finde arbejdstagere med de rigtige kompetencer til de ledige stillinger. Dette misforhold mellem efterspurgte og udbudte kvalifikationer forventes at blive større, når den aktive arbejdsstyrke mindskes som følge af demografiske ændringer. En modernisering af de industrielle strukturer vil kræve nye kvalifikationer, nye arbejdsvilkår og hyppigere karriereskift. Arbejdstagerne behøver støtte i form af flexicurity og livslang læring for at kunne håndtere disse processer ordentligt. Tættere koordinering mellem nationale, regionale og lokale myndigheder med stærk inddragelse af arbejdsmarkedets parter er nødvendig. Den Europæiske Socialfonds rolle skal styrkes med henblik på gennemførelse af aktive arbejdsmarkedspolitikker og bedre overensstemmelse mellem arbejdstagere og job. Det er nødvendigt med et tæt samarbejde mellem den offentlige sektor og de industrielle partnere om **uddannelsespolitikker**. Det er navnlig vigtigt at øge antallet og kvaliteten af færdiguddannede inden for videnskab, teknologi, ingeniørvidenskab og matematik. Antallet af arbejdstagere med kvalifikationer på mellemhøjt niveau skal også matche efterspørgslen fra de hurtigtvoksende industrier i f.eks. miljø- og energisektoren. Politikker på EU-plan kan have en betragtelig merværdi, navnlig ved at bidrage til udveksling af information og bedste praksis.

Kommissionen vil:

- *tilskynde medlemsstaternes myndigheder på områderne for industri, uddannelse og beskæftigelse til at danne netværk for udveksling af information og bedste praksis om arbejdsmarkeder og kvalifikationsstrategier*
- *foreslå vejledningsprincipper for rammebetingelser for jobskabelse, herunder investering i uddannelse af kandidater inden for videnskab, teknologi, ingeniørvidenskab og matematik.*

Medlemsstaterne opfordres til:

- *i større omfang at anvende Den Europæiske Socialfond til opgradering og omstrukturering af kompetencer.*

6. UDNYTTELSE AF GLOBALISERINGEN

6.1. Handel og internationale regler

Vellykket handelsliberalisering gennem bl.a. multi- og bilaterale aftaler og faldende transport- og kommunikationsomkostninger har bidraget til at skabe et dynamisk globalt marked og hurtig vækst på nye markeder for EU's eksport. De nye økonomiske sværvægttere som f.eks. Kina, Indien og Brasilien er i færd med **hastigt at afhjælpe det produktivitets- og innovationsefterslæb**, som de har i forhold til den industrialiserede verden. Dette medfører et behov for, at industrien fortsat udnytter disse markedsmuligheder ved at gennemføre ændringer og moderniseringer, således at den kan bevare sine konkurrencemæssige fordele. EU-industrien har opnået klare fordele af disse nye tendenser i forbindelse med opsvinget efter krisen, hvor de nye markeder har muliggjort en betydelig vækst. I **meddelelsen om**

vækst i handelen og den internationale scene⁸ redegøres der for Kommissionens nye tilgang til handelspolitik som en del af Europa 2020-strategien.

Der bør gøres en særlig indsats for at sikre, at det stigende konkurrencemæssige pres fra de nye økonomier ikke er baseret på **vækststrategier, som indebærer en omfattende brug af beskyttelsesforanstaltninger** for at fremme eksporten og begrænse importen. Der er rent faktisk blevet konstateret en tendens til misbrug af ikke-toldmæssige handelshindringer, skjulte subsidier, diskriminerede offentlige indkøbspolitikker, tvungen teknologioverførsel, styrede valutakurser og ringe håndhævelse af sociale og miljømæssige beskyttelsesforanstaltninger. Det er derfor af afgørende betydning, at en sådan statslig, konkurrenceforvridende indgriben overvåges tæt, og at der træffes passende foranstaltninger. EU's **markedsadgangsstrategi** er et vigtigt redskab, når problemerne vedrørende de forskellige former for handelshindringer, som de europæiske virksomheder møder på markederne i tredjelande, skal løses. Når strategien skal styrkes, skal opmærksomheden navnlig rettes mod områder som f.eks. offentlige indkøb, udenlandske direkte investeringer og restriktioner på eksporten af råvarer. Effektiv beskyttelse og håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og geografiske betegnelser i tredjelande er ligeledes af afgørende betydning for at give europæiske virksomheder, navnlig i innovative sektorer, mulighed for at trænge ind og konkurrere på markeder i tredjelande.

Handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter er også af afgørende betydning for at beskytte EU-industrien mod urimelig praksis. De skal være mere tilgængelige, navnlig for SMV'er. Mere generelt bør der fortsat gøres en indsats for at gennemføre, overvåge og håndhæve indgåede multi- og bilaterale aftaler.

Succes i den nye verdensøkonomi præget af intensiv interaktion afhænger af **virksomhedernes evne til at få adgang til internationale markeder og udnytte globale værdikæder**. Den nuværende ordning, der er baseret på multilaterale regler og giver gode muligheder for effektiv håndhævelse og tvistbilæggelse, kan i stort omfang bidrage hertil; det samme gælder global konvergens mellem regler og standarder for handelen med varer og tjenesteydelser, som bør udvides og styrkes. Desuden bør denne multilaterale ordning suppleres med regionale og bilaterale aftaler. Nye områder, herunder konkurrencepolitik, statsstøtte og udenlandske direkte investeringer, bør behandles.

Hvad angår lovgivning, er der navnlig et påtrængende behov for kompatible regler og standarder på verdensplan for **nye varer, tjenesteydelser og teknologier, der kan handles**. Fastsættelsen af regler og standarder bør baseres på principperne om bedre lovgivning og således være så omkostningseffektiv som mulig. Det endelige mål er konvergens mellem regler og standarder på internationalt plan, hvor det er muligt. Hvor det ikke kan lade sig gøre, bør mekanismerne under WTO-aftalen om tekniske handelshindringer (TBT-aftalen) anvendes. EU vil også søge at forhindre etablering af nye ikke-toldmæssige hindringer og fremme god lovgivningspraksis i sine bilaterale lovgivningsdialoger med de største partnere.

I tilfælde, hvor den europæiske lovgivning indeholder **sporbarhedsbestemmelser**, bidrager disse til produktkvaliteten og –sikkerheden og finder anvendelse på import og varer fremstillet i EU. I visse tilfælde kan EU finde det nyttigt at foreslå, at disse udvides til vores handelspartnere. EU har en særlig interesse i at søge **tættere økonomisk integration med nabolandene** gennem den europæiske naboskabspolitik. Aftaler om

⁸ KOM(2010) 612.

overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer, der er baseret på tilpasning til EU-lovgivningen, kan sikre fri bevægelighed for varer. Tættere økonomisk integration af nabolandene inden for visse områder under det indre marked kan give konkrete fordele for begge parter og styrke handelen og investeringerne. EU vil også rette en større del af de midler, der er til rådighed under Det Europæiske Naboskabs- og Partnerskabsinstrument, mod kapacitetsopbygning og fornuftig økonomisk styring i partnerlandene.

Internationalisering af værdi- og forsyningskæderne giver et betydeligt vækstpotentiale, men indebærer også særlige udfordringer for SMV'erne. Kun 25% af SMV'erne eksporterer på nuværende tidspunkt til markeder i og uden for EU⁹. **Hvis SMV'erne skal klare sig på det internationale marked**, skal de have den rette information og støtte på markeder uden for EU. Visse medlemsstater og erhvervsorganisationer giver allerede denne form for støtte, men der er stadig et betydeligt potentiale for større synergieffekter mellem henholdsvis EU's, medlemsstaternes og disse organisationers indsats. Enterprise Europe Network har allerede spillet en betydningsfuld rolle gennem vejledning og fremme af internationalt erhvervssamarbejde, navnlig med landene i Middelhavsområdet, og netværkets internationale bistand til SMV'er bør videreudvikles. På baggrund af erfaringerne med helpdesken for SMV'er vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder i Kina vil Kommissionen styrke den støtte, der allerede gives til beskyttelse og håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, med særlig fokus på markeder i andre centrale tredjelande. Hvad angår undersøgelser af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter, vil den særlige situation for SMV'er – som importører, brugere, klager eller eksportører – blive behandlet.

Kommissionen vil:

- *når forhandlingerne er afsluttet, forelægge Rådet og Parlamentet en økonomiske analyse af den foreslåede aftales konsekvenser for EU før undertegnelsen*
- *forud for Det Europæiske Råds forårsmøde udarbejde en årlig rapport om hindringer for handel og investeringer, herunder foranstaltninger, der rækker ud over grænserne, praksis inden for industripolitik og fastlæggelse af prioriteringer for markedsadgangsstrategien og håndhævelsesforanstaltningerne (2011 og fremefter)*
- *udvikle internationalt lovgivningsmæssigt samarbejde med henblik på at tilskynde vores største handelspartnere til at tilslutte sig nye eller eksisterende internationale ordninger og at udvikle regler og standarder, som er kompatible på verdensplan. I den forbindelse bør vores handelsaftaler også fremme vores partners brug af internationale regler og standarder samt handelsvenlige procedurer for overensstemmelsesvurderinger*
- *søge tættere økonomisk integration med nabolandene ved at udvide fordelene ved det indre marked inden for en række udvalgte områder gennem den europæiske naboskabspolitik og give højere prioritet til markedsinstitutioner og økonomisk styring i forbindelse med relationerne med udviklingspartnere (meddelelse om handel og udvikling primo 2011)*
- *forelægge en strategi for støtte til SMV'ers internationalisering med konkrete foranstaltninger, der bygger på de politikker, der er omhandlet i "Small Business Act" (meddelelse i 2011)*

⁹ Generaldirektoratet for Erhvervs politik, "Internationalisation of SMEs", 2010.

- *integrere sporbarhedsbestemmelser for tredjelande i Kommissionens forslag, hvis det er relevant.*

Kommissionen opfordrer Rådet og Parlamentet til:

- *at fremskynde vedtagelsen af Kommissionens forslag om anførelse af oprindelsesland for visse varer, der importeres fra tredjelande.*

6.2. Sikring af adgang til råvarer og kritiske varer

Sikker, økonomisk overkommelig, pålidelig adgang uden forvridninger til råvarer er af afgørende betydning for industriel konkurrenceevne, innovation og job. Forsyningssikkerhed er i mindre grad et spørgsmål om importafhængighed, men snarere om graden af leverandørernes diversificering og pålidelighed, uanset hvor de er hjemmehørende. **Velfungerende globale markeder** for råvarer er af afgørende betydning for en effektiv fordeling af verdens ressourcer og for teknologiske fremskridt. Bevægelser i priserne på disse råvarer på kort sigt nødvendiggør dog risikoafdækning af et betydeligt omfang, samtidig med at en række forskellige landes nye markeder præger verdensøkonomien og øger konkurrencen, for så vidt angår disse ressourcer.

For at behandle disse emner har Kommissionen navnlig lanceret **råstofinitiativet** i november 2008 og udarbejdet en detaljeret analyse af efterspørgslen efter og den potentielle mangel på centrale råvarer i juni 2010. Disse initiativer har lagt grunden for en EU-strategi om råvarer, hvori der lægges vægt på begrebet "værditilvækstkæden", og som fortsat vil følge strategien med tre søjler for at: i) sikre ensartede vilkår med hensyn til adgang til ressourcer i tredjelande, ii) fremme et bæredygtigt udbud af råvarer fra europæiske kilder og iii) mindske forbruget af primære råvarer gennem forbedring af ressourceeffektiviteten og fremme af genanvendelse.

Der er behov for nye multilaterale regler og aftaler om **bæredygtig international forvaltning og adgang til råvarer** samt politiske tiltag vedrørende løsning af de problemer, der er relateret til eksportrestriktioner og urimelige hindringer for den efterforskning og udvinding, der foretages af tredjelande, navnlig strategiske partnerlande og lande i Afrika. Beslutsom anvendelse af EU's gældende konkurrenceregler i tilfælde med konkurrencebegrænsende aftaler eller markedskoncentration, som truer adgangen til råvarer, er også af afgørende betydning. Der er også behov for at fremme **udvindings- og forarbejdningsteknologier**, hvilket også indebærer ressourceeffektivitet, genanvendelse, substitution og øget brug af reproducerbare råvarer, for at mindske EU's kritiske afhængighed af primære råvarer og at forbedre miljøbalancen bl.a. gennem øget brug af sekundære råvarer (skrot), eksport af brugt elektronisk udstyr og køretøjer til tredjelande, håndhævelse af forordningen om overførsel af affald og genbrug eller genanvendelse af varer og materialer på grundlag af minimumskrav. Rammebetingelserne for en **bæredygtig forsyning og forvaltning af råvarer inden for EU** skal også behandles gennem fremme af effektiv brug af EU's egne ressourcer, genanvendelse og øget substitution. Øgede investeringer i at finde nye råstoflagre kan fremmes gennem udveksling af bedste praksis inden for fysisk planlægning, fysisk planlægning på det maritime område og gode administrative vilkår for efterforskning og udvinding, samtidig med at bæredygtigheden sikres. Fremme af investeringer i nye og mere effektive efterforsknings- og udvindingsteknologier er også af afgørende betydning. I sektorer som f.eks. fødevarerektoren behandles konkurrenceprægede, lokale indkøb af råvarer inden for rammerne af EU's landbrugspolitik.

Kommissionen vil:

- *forelægge en strategi for råvarer, herunder forslag til fremme af bedre rammebetingelser for bæredygtige forsyninger af primære råvarer inden for EU, øget genanvendelse og tilvejebringelse af erstatninger for andre råvarer (2010).*

7. FREMME AF INDUSTRIEL MODERNISERING

7.1. Ressource-, energi- og CO₂-effektivitet

EU's industri skal fremskynde overgangen til en CO₂-fattig og ressource- og energieffektiv økonomi. Bekæmpelse af klimaændringer og øget ressourceeffektivitet kan indebære faldende omkostninger og en mindre miljøpåvirkning som følge af en bedre ressource- og energiudnyttelse. Dette er af stigende betydning, hvis der skal opnås bæredygtig vækst, større beskæftigelse og konkurrencemæssige fordele som reaktion på den øgede globale konkurrence i en tid med ressource- og miljøbetingede begrænsninger. Det kommende flagskibsinitiativ om **overgang til et ressourceeffektivt Europa** vil give et sæt rammer for en gnidningsløs og ambitiøs afkobling af CO₂- og ressourcebrug fra den økonomiske vækst. Der er ligeledes behov for at udvikle specifikke langsigtede foranstaltninger vedrørende energieffektivitet for at udnytte mulighederne for energibesparelser i industrien og energi- og transportsystemerne. I EU's køreplan for en CO₂-fattig økonomi senest i 2050, herunder milepælene for 2030, vil der blive peget på tilgange til teknologiske forbedringer og strukturelle ændringer i industrien og energi- og transportsystemerne, som er af kritisk betydning for at stimulere innovation, fremme vækst og jobskabelse og styrke EU's energisikkerhed.

Der er således behov for en konkret og realistisk langsigtet strategi for at **stimulere investeringerne i CO₂-, energi- og ressourceeffektivitet i hele industrien**. Der er behov for privat og offentlig forskning og innovation samt intelligent og markedsbaseret lovgivning på miljøområdet, som gennemføres på effektiv og ensartet vis i hele det indre marked. I forbindelse med ny lovgivning skal der både tages hensyn til behovet for at overgå til en ressourceeffektiv økonomi og de potentielle omkostninger eller byrder på kort sigt. CO₂-udflytning og andre konkurrencemæssige ulemper for industrien i EU skal undgås for at forhindre, at produktion og beskæftigelse flyttes uden for EU. Inden for rammerne af internationale klimaforhandlinger arbejder EU for nærværende på at øge de internationale CO₂-markeders størrelse og effektivitet og at stimulere internationale investeringer i FoU og innovation inden for CO₂-fattige teknologier. EU er desuden i færd med at udvikle politikker, som kan mindske omkostningerne til langsigtede klima- og energistrategier gennem storstilede projekter vedrørende opfangning og lagring af CO₂ og andre innovationer inden for vedvarende energi.

Alle medlemsstaterne har inden for rammerne af nationale energieffektivitetsplaner truffet foranstaltninger til at bistå virksomhederne med at mindske deres energiintensitet. Visse medlemsstater har også udviklet konkrete handlingsplaner for at fremme økoteknologier og/eller forbedre specifikke industriers miljøvenlighed. Indtil videre er det dog kun nogle få medlemsstater, som har udviklet mere overordnede ressourceeffektivitetsstrategier.

I en verden med intelligent lovgivning kan ressourceeffektivitet i hele økonomien fremme EU's industrielle konkurrenceevne, samtidig med at EU's målsætninger på miljøområdet opfyldes. Lovgivningen skal være **forudsigelig og stå i rimeligt forhold til det tilstræbte**

mål og give den **retlige sikkerhed**, som er en forudsætning for langsigtede investeringer. Nye politikker bør tilskynde til innovation og tage hensyn til omkostningseffektiviteten set over hele livscyklussen, investeringsønsker og virksomhedernes og forbrugernes købsbeslutninger. Ved hjælp af fremsynet intelligent lovgivning kan opfyldelsen af ambitioner på miljøområdet og industripolitikens mål supplere hinanden indbyrdes. Miljø- og industripolitikker skal samstemmes. En nøje vurdering af miljølovgivningens økonomiske og sociale virkninger og andre omkostninger og fordele for samfundet er en del af den konsekvensanalyse, der ledsager Kommissionens lovforslag, og bør også gennemføres på medlemsstatsplan. Miljølovgivningen kan således fungere som et incitament for innovation og industriel udvikling snarere end som en hindring.

I den forbindelse fokuserer EU's **bæredygtige industripolitik** eksplicit på mulighederne for bæredygtig vækst og jobskabelse, samtidig med at industrien som helhed indfører større ressourceeffektivitet. Andre politikker omfatter produktpolitik med et livscyklusperspektiv, der rækker ud over produktionsfasen, brug af instrumenter som f.eks. direktivet om miljøvenligt design, energimærkning af husholdningsapparater og det europæiske miljømærke. Fremme af frivillige initiativer på industriplan og større udbredelse af bedste praksis inden for miljøforvaltning gennem EU's ordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og ISO14001-ordningen er også af central betydning. En tæt overvågning af udviklingen vil gøre det lettere at måle denne og kortlægge mangler.

For at udvikle EU-markedet for **miljøvenlige varer og tjenesteydelser** skal EU sikre et retfærdigt og gennemsigtigt indre marked, som belønner innovation, samt forbedringer af standardiserings- og certificeringsordningerne, en mere harmoniseret gennemførelse af gældende EU-ret (f.eks. rammedirektivet om affald), mere udbredt brug af miljøvenlige offentlige indkøb og udvikling af direktivet om miljøvenligt design samt integration heraf i frihandelsaftaler.

Hvis vi skal løse de problemer, som den globale knaphed på ressourcer, herunder også miljørelateret knaphed, indebærer, skal en lang række banebrydende teknologier have held til at trænge ind på de globale markeder. Innovation, der udvikles trinvis, men finder stor udbredelse, skal dog give positive resultater på kort til mellemlang sigt. Der er navnlig behov for en innovativ tilgang til **miljøteknologier**, som svarer til den, der er indført for centrale støtteteknologier og planen for strategiske energiteknologier (SET). Den fremtidige handlingsplan for økoinnovation vil omfatte redskaber til kortlægning af krav til udvikling og anvendelse for centrale miljøteknologier og forbedring af koordineringen og samarbejdet mellem EU og medlemsstaterne ved udviklingen og udbredelsen af disse teknologier samt skabe kendskab til de muligheder, som nye teknologier giver. Hindringer for grænseoverskridende forretningsaktiviteter skal behandles gennem udarbejdelse af et sæt passende lovgivningsrammer og sikring af en mere ensartet gennemførelse af den gældende lovgivning.

Kommissionen vil:

- *i overensstemmelse med EU's køreplan for en CO2-fattig økonomi senest i 2050 udvikle de langsigtede, sektoropdelte industristrategier- og politikker, der er nødvendige for at lette overgangen til en CO2-fattig og ressource- og energieffektiv økonomi*
- *overvåge bæredygtig konkurrenceevne, herunder EU-industriens frivillige initiativer rettet mod ressourcestabilitet*

- *revidere planen for bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion/en bæredygtig industripolitik og overveje eventuelt at udvide direktivet om miljøvenligt design til også at omfatte nye produkter (2012)*
- *iværksætte en handlingsplan for økoinnovation for at sikre kommerciel udnyttelse og anvendelse af centrale miljøteknologier.*

Medlemsstaterne opfordres til at:

- *fremme tættere koordinering af politikker for miljøteknologier for at maksimere synergieffekterne og komplementariteten ved udbredelsen af teknologi, herunder politikker for fremme af efterspørgslen efter navnlig økoinnovation.*

7.2. Strukturel overskudskapacitet

At hjælpe EU-industrien med at **rejse sig og at foretage de nødvendige justeringer efter den økonomiske krise** skal være et af de højest prioriterede områder under den nye industripolitik. Navnlig kræver ny strukturel overskudskapacitet i visse industrier skræddersyede løsninger på virksomhedsniveau – fra nye forretningsmodeller og produkter til endelig tilbagetrækning fra markedet. Virksomhederne og arbejdsmarkedets parter bærer det primære ansvar for omstruktureringer, der skal sikre deres fremtidige konkurrenceevne og levedygtighed, da erfaringerne viser, at konkurrencebaserede, strukturelle tilpasninger er de hurtigste og mest effektive.

Retningslinjerne for statsstøtte til redning og omstrukturering tillader kun støtte, hvis den resulterer i en omstrukturering, som kan genetablere støttemodtagernes levedygtighed på lang sigt uden yderligere støtte, sikrer, at støttemodtageren bidrager til omstruktureringssomkostningerne i passende omfang, og ledsages af foranstaltninger, der skal råde bod på den fordrejning af konkurrencen, der følger af støtten. Erfaringerne fra krisen vil blive anvendt ved revisionen af retningslinjerne for statsstøtte til redning og omstrukturering.

Medlemsstaterne skal også støtte omfordeling af arbejdskraften inden for rammerne af et flexicurity-system. Bedre **foregribelse og forvaltning af omstruktureringen** vil hjælpe arbejdstagerne og virksomhederne med at tilpasse sig de ændringer, der skyldes overskudskapacitet samt modernisering og strukturelle tilpasninger. De eksisterende statsstøtteregler giver medlemsstaterne gode muligheder for at anvende statsstøtte til at ledsage ændringer, f.eks. gennem uddannelse eller støtte til FoU og innovation, eller til at støtte tilvejebringelsen af risikokapital. På europæisk plan kan Regionalfonden og Samhørighedsfonden stimulere investeringer og innovation for at styrke lokale økonomiers tilpasningsevne. EFRU har i stigende grad fokuseret på investeringer, der muliggør produktion af mere værdifulde varer i både højteknologisektoren og traditionelle sektorer gennem investeringer i FoU, innovation og ikt, mens Samhørighedsfonden navnlig investerer i EU's prioriteringer på transportområdet, som kan forbedre de fysiske adgangsforhold samt miljøinfrastrukturen i mindre udviklede medlemsstater. Sådanne investeringer giver regionerne mulighed for at udvikle deres egne innovationsnicher på grundlag af intelligent specialisering.

En udvidet **Europæisk Fond for Globaliseringstilpasning** kunne også forbedre medlemsstaternes og regionernes evne til at forvalte årsagerne til krisen og hjælpe med omskoling og andre aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger for afskedigede arbejdstagere.

Ledelsen og arbejdstagernes repræsentanter er de centrale aktører, når der skal opnås enighed om omstruktureringsstrategier på virksomhedsplan. Sådanne omstruktureringer bør ledsages af politiske indgreb for at undgå sociale problemer og fremme nye færdigheder og job, hvorved man kan undgå masseafskedigelse og tilbagegang i hele regioner eller udflytning af hele industrier og muliggøre økonomisk omstilling og arbejdsskift. EFS, Business Europe, CEEP og UEAPME har vedtaget "Orientations for reference in managing change and its social consequences" (vejledning vedrørende håndtering af ændringer og de sociale konsekvenser heraf) i 2003. Denne vejledning skal revideres for at integrere den viden, der efterfølgende er opnået om de bedste metoder til foregribelse og forvaltning af omstruktureringen, og at tage hensyn til erfaringerne fra den økonomiske og finansielle krise. En ajourført vejledning i omstrukturering kan være meget nyttig, idet den forbedrer virksomhedernes og arbejdsstyrkens evne til at tilpasse sig et økonomisk miljø under hastig forandring.

Kommissionen vil:

- *revidere Unionens støtte til reintegrering af afskedigede arbejdstagere i nye job, bl.a. gennem revision af forordningen om Den Europæiske Fond for Globaliseringstilpasning (2011)*
- *iværksætte en høring af de europæiske arbejdsmarkedsparter om et sæt europæiske rammer for omstrukturering (2011)*
- *revidere retningslinjerne for statsstøtte til redning og omstrukturering (2012)*
- *ved hjælp af samhørighedspolitikken støtte medlemsstaternes og regionernes diversificering af eksisterende industrier, ajourføring af den industrielle kapacitet og stimulering af investeringerne og innovationen for at genudvikle og styrke lokale økonomiers tilpasningsevne*
- *forelægge forslag for at fremskynde gennemførelsen og opnå en bedre målretning af de europæiske strukturfonde gennem den femte samhørighedsrapport (2010) og i de nye lovgivningsmæssige rammer for samhørighedspolitikken (2011).*

7.3. Udvikling på grundlag af virksomhedernes sociale ansvar

Virksomhedernes sociale ansvar kan bidrage til den europæiske industris konkurrenceevne og resultater inden for bæredygtighed. Det bidrager til at styrke tilliden til erhvervslivet, hvilket er vigtigt for etablering af et erhvervsmiljø med gunstige vilkår for industrien. Den finansielle krise viste, at der er behov for en ny tilgang for at skabe **balance mellem kortsigtet profitmaksimering og bæredygtig værdiskabelse på længere sigt**. Det er nødvendigt, at de europæiske virksomheder tænker på deres bidrag til bæredygtig vækst og jobskabelse og tager hensyn til interesserne blandt de arbejdstagere og borgere, der påvirkes af virksomhedernes beslutninger. En sund forretningsmoral og sunde forretningsværdier kan bidrage til genrejsningen efter krisen.

Virksomhedernes sociale ansvar kan give europæiske virksomheder en førende position på markeder, hvor der i stigende grad lægges vægt på sociale og miljømæssige spørgsmål. Industrien i EU har allerede iværksat en række betydningsfulde initiativer vedrørende bæredygtige ressourcer, herunder den kemiske industris "Responsible Care"-initiativ (initiativ vedrørende "ansvarlig omhu"), det globale e-bæredygtighedsinitiativ og "Materials

Stewardship Policy" (politik for forvaltning af materialer), som Det Internationale Råd for Minedrift og Metal har lanceret.

Fremme af bæredygtig vækst indebærer, at forbrugerne får de oplysninger, som er nødvendige for, at de kan købe miljøvenlige varer og tjenesteydelser. Dette bør omfatte oplysninger om varers og tjenesteydelsers økologiske fodaftryk. Kommissionen vil arbejde på en fælles europæisk metode for vurdering af forbrugervarers miljøpåvirkning på grundlag af en livscyklusvurdering og objektive kriterier.

Kommissionen vil:

- *fremlægge et nyt politisk initiativ om virksomhedernes sociale ansvar, som behandler nye emner som f.eks. erhvervslivet og menneskerettigheder samt virksomhedernes offentliggørelse af oplysninger om miljømæssige, sociale, beskæftigelsesrelaterede og styringsmæssige forhold (2011)*
- *overvåge EU-industriens frivillige initiativer vedrørende bæredygtige ressourcer (2011 og fremefter)*
- *inden 2012 undersøge mulighederne for et initiativ vedrørende varers økologiske fodaftryk.*

8. DEN SEKTORSPECIFIKKE DIMENSION – EN MÅLRETTET TILGANG

Da alle sektorer er vigtige, vil Kommissionen fortsat anvende en målrettet tilgang i alle sektorer. Der kunne tages visse sektorspecifikke initiativer for bestemte sektortyper:

- En sektoropdelt industripolitik for **rumfartsindustrien** på baggrund af de nye kompetencer i medfør af Lissabontraktaten.
- Motorkøretøjs- og transportudstyrsindustrien vil spille en betydningsfuld rolle ved udviklingen af løsninger for **bæredygtig mobilitet**.
- Sektorer, som har den bedste udsigt til at løse **andre fremtidige samfundsmæssige problemer vedrørende klimaændringer, sundhed og sikkerhed** (f.eks. sundhedspleje, miljøvenlige varer og teknologier, energiforsyningsindustrier og sikkerhedsindustrier).
- **Sektorer, hvor overvejelser vedrørende værdikæden er særligt vigtige** (f.eks. kemikalier, teknik, transportudstyrproducenter, agroindustrien og erhvervstjenester).
- **Energiintensive sektorer**, der er underlagt international konkurrence, har behov for fordelene ved konkurrenceprægede energimarkeder, som giver gunstige rammebetingelser, som vil give dem mulighed for at opnå fremgang i EU (adgang til energi og råvarer til konkurrencedygtige priser, ensartede vilkår på det globale marked osv.).

Målet med alle de følgende initiativer og demonstrationsprojekter er at fremme industriel innovation. Vedvarende konkurrenceevne i den europæiske industri og alle dens sektorer kan rent faktisk kun opnås, hvis industrien forbedrer sin innovationsevne. Innovation bør i denne forbindelse forstås i bred forstand, dvs. ikke blot teknologi, men også forretnings- og organisationsmodeller. Alle sektorer skal forbedre deres innovationsresultater, uanset om der er tale om traditionelle og lavteknologiske sektorer eller nye og højteknologiske sektorer.

Denne evne bør støttes ved hjælp af politiske tiltag i tilfælde, hvor markeds kræfterne alene ikke giver de ønskede resultater. Disse foranstaltninger vil blive gennemført under anvendelse af alle de til rådighed værende finansielle ressourcer.

8.1 Rumfart: en drivkraft bag innovation og konkurrenceevne til fordel for borgerne

Fremstillingsindustrien på rumfartsområdet er en højteknologisk, højrisiko og investeringsintensiv industri. Den modtager store subsidier i alle rumfartslande, hvor den også hovedsageligt er afhængig af institutionelle programmer. Europa har allerede en stor, højteknologisk rumfartsindustri, der tegner sig for en stor del af verdensmarkedet for fremstilling, opsendelse og servicering af satellitter. Den europæiske industri leverer systemer og tjenester inden for telekommunikation, navigation og jordobservation, som garanterer sikkerhed for EU, behandler store samfundsmæssige problemer som f.eks. klimaændringer og fremmer de europæiske industriers konkurrenceevne.

I et miljø med stigende konkurrence og nye rummagter skal Europa bygge videre på de opnåede resultater for at fremme en solid industriel base præget af balance. Den europæiske politik for rumfartsindustrien bør dække hele forsyningskæden, herunder SMV'er, for at sikre en bedre konkurrenceevne på internationalt plan og uafhængighed inden for strategiske sektorer (som f.eks. løfteraketter) og udvikling af et marked for rumfartsprodukter og -tjenester, navnlig nye satellitbaserede tjenester fra GNSS (Global Navigation Satellite Systems), GMES (Global Monitoring for Environment and Security) og satellitkommunikationsinfrastrukturer.

Rumpolitikken er baseret på tre centrale ufravigelige krav: samfundsmæssige (de fordele for borgerne, som udforskning og brug af rummet kan give), økonomiske (rumfartsindustrien skaber viden og er en drivkraft bag innovation) og strategiske (rumfartsindustrien bidrager til, at EU kan fungere som en aktør på den globale scene) krav. Artikel 189 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde giver Unionen en delt kompetence inden for rumpolitik for at fremme det videnskabelige og tekniske fremskridt, industriens konkurrenceevne og iværksættelsen af dens politikker.

For at opfylde disse målsætninger, samtidig med at investeringerne udnyttes, og potentialet for rumfartsinnovation maksimeres, vil Kommissionen søge at gennemføre Galileo/Egnos (European Geostationary Navigation Overlay System) og GMES inden for rumfart og sikkerhed.

Galileo/Egnos og **GMES** er veletablerede programmer, hvis færdiggørelse og opretholdelse efter 2013 vil blive gjort til genstand for lovforslag i 2011 i overensstemmelse med de overordnede forslag til de flerårige finansielle rammer. Kommissionen er fortsat indstillet på at færdiggøre Galileo-konstellationen og etablere en ny styringsordning.

GMES er Unionens vigtigste rumpolitiske bidrag til løsning af problemerne vedrørende **klimaændringer**. Det er derfor nødvendigt at færdiggøre de rumobservationsinfrastrukturer, der er udformet med henblik på land-, hav-, atmosfære- og luftkvalitetsovervågning samt beredskabsforanstaltninger og sikkerhed, for at udnytte "klimaændringstjenesten" under GMES.

Rumapplikationer er af afgørende betydning for **borgernes sikkerhed**. Disse sikkerhedsbehov kan muligvis dækkes ved hjælp af enten national kapacitet, der anvendes koordineret, eller udvikling af en fælles kapacitet. Unionen skal styrke sit partnerskab med

medlemsstaterne for at sikre, at sikkerhedsmissionerne ikke afhænger af tredjelandes aktiver, og at garantere kontinuitet i de missioner, som medlemsstaterne selv gennemfører.

Ruminfrastrukturer er kritiske infrastrukturer, som bidrager til borgernes sikkerhed og trivsel. De skal beskyttes mod risici, herunder skader forårsaget af fremmedlegemer eller solstråling. Den beskyttelseskapacitet, som medlemsstaterne allerede har, skal udvikles, således at der kan etableres et pålideligt europæisk **vidensystem om situationen i rummet**. Unionen bør fastlægge et sådant systems struktur og styring under hensyntagen til, at det har to formål, og behovet for at sikre en bæredygtig udnyttelse.

Rumfart udgør en vigtig del af Unionens **forsknings- og innovationspolitik**. Støtten til rumfartsforskning vil blive fastlagt i forbindelse med forberedelsen af det næste rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling.

Satellitkommunikation er en central sektor inden for rumfart både set fra et økonomisk og et teknologisk synspunkt. Den bidrager til den digitale dagsorden for Europa og navnlig til at afhjælpe manglerne med hensyn til udbredelsen af bredbånd. Kommissionens forslag til et program for radiofrekvenspolitikken udgør en vigtig milepæl i forbindelse med dette arbejde.

For at gennemføre disse foranstaltninger, skal der også indføres en **forbedret styringsordning**. Den Europæiske Union skal for det første styrke partnerskabet med medlemsstaterne og i overensstemmelse med traktatens artikel 189 koordinere den indsats, der er nødvendig for at udforske og udnytte rummet. For det andet pålægger Lissabontraktaten Unionen en forpligtelse til at etablere "de relevante forbindelser med Den Europæiske Rumorganisation". Den Europæiske Unions øgede engagement i rumfart kræver en reevaluering af dens forbindelser med Den Europæiske Rumorganisation (ESA) og dermed en gradvis udvikling af ESA. For det tredje skal der sikres større koordinering mellem EU's programmer og mellem disse og ESA og medlemsstaternes programmer.

Der skal tages behørigt hensyn til **internationalt samarbejde**, som er af central betydning for rumfartssektoren, og dette arbejdes udviklingspotentiale, navnlig for Afrika.

Kommissionen vil:

- foreslå foranstaltninger i 2011 for at gennemføre de prioriterede områder i rumpolitikken på grundlag af artikel 189 i TEUF
- forfølge en rumfartsindustripolitik, som skal udvikles i tæt samarbejde med Den Europæiske Rumorganisation og medlemsstaterne.

8.2. Bæredygtig mobilitet

Udvikling og anvendelse af **miljøvenlige og energieffektive køretøjsteknologier** giver mulighed for at opnå en betydelig påvirkning af drivhusgasemissionerne, luftforureningen og støjen og for at styrke den europæiske bilindustri's førende position på markedet. Ud over den strategi, der blev annonceret i april 2010¹⁰, vil der være behov for en betydelig finansiering af investeringerne i infrastruktur, herunder pilotprojekter, der skal demonstrere banebrydende teknologier i specifikke byer og regioner. EU-industriens førende rolle inden for centrale

¹⁰ En europæisk strategi for rene og energieffektive køretøjer, KOM(2010) 186 af 28.4. 2010.

teknologier skal udvikles, navnlig inden for batteriteknologier og potentielle erstatninger for litium. Mulighederne for at udvikle nye typer varer og tjenesteydelser skal også undersøges.

I Electra-rapporten henledes opmærksomheden på mulighederne for at anvende teknologier for energilagring for tog og togovervågning til at øge energieffektiviteten betragteligt, herunder gennem hybridisering af dieseldrevne tog og en systematisk tilgang til anvendelse af inkorporerede og jordbaserede lagringssystemer til eldrevne tog. Det ville være en fordel for sektoren med større investeringer i forskning, simulering og afprøvning af teknologier, der er rettet mod yderligere harmonisering i og uden for EU. Højhastighedstog er et marked, hvor der er stor konkurrence fra konkurrenter fra lande uden for EU. Mere samarbejde mellem europæiske virksomheder om udvikling af højhastighedstog kunne indebære fordele: denne mulighed skal vurderes. Der bør under alle omstændigheder sikres konkurrence på lige vilkår på det europæiske marked.

Luffartsindustrien og visse dele af de **maritime erhverv** er meget konkurrencedygtige dele af EU's industri og har succes på verdensplan. Det vil være nødvendigt at gøre en indsats for at øge effektiviteten og mindske miljøpåvirkningen. Der er allerede en betydelig støtte til rådighed for forskning og innovation inden for miljøvenlige luftfartøjer gennem "Clean Sky"-foretagendet. Der vil være behov for løbende innovation for at udvikle mere miljøvenlige luftfartøjer og lavemissionskibe og for at tage udfordringen på miljøområdet op. Alternative brændstoffer, gennemførelse af det fælles europæiske luftrum og yderligere reduktion af flystøj står højt på den nuværende bredt anerkendte politiske dagsorden. Engagement i konstruktion og pålidelig drift af offshore-platforme og de nødvendige støttefartøjer er en betydningsfuld forretningsmulighed for EU's værftsindustri.

Kommissionen vil:

- *fremstille forslag til en platform for miljøvenlige og energieffektive køretøjer, som skal samle medlemsstaterne, industrien og andre berørte parter for at sikre investeringer i infrastruktur, herunder pilotprojekter, og for at lancere forskningsinitiativer vedrørende centrale teknologier og materialer (2012)*
- *iværksætte en plan for strategisk transportteknologi (2011), herunder et strategisk initiativ vedrørende rene transportsystemer og en e-mobilitetspakke, som skal forbedre transportsektorens effektivitet og sikkerhed*
- *foretage en gennemførlighedsundersøgelse af en række demonstrationsprojekter vedrørende energilagring for tog og hybridisering af dieseldrevne tog, som skal muliggøre gennemførelse af demonstrationsprojekter og yderligere forskningsprojekter, som har til formål at øge energieffektiviteten og styrke konkurrenceevnen (indkaldelse af forslag 2012/2013).*

8.3. Samfundsmæssige udfordringer

EU's **lægemiddel- og sundhedsplejeindustri**, herunder sektoren for **medicinsk udstyr**, er førende på verdensplan og yder et væsentligt bidrag til at finde nye behandlingsformer og lægemidler og at forbedre EU-borgernes livskvalitet, herunder navnlig for det stigende antal ældre. I den forbindelse er der behov for et partnerskab mellem den private og den offentlige sektor, som bygger på virksomhedernes sociale ansvar med henblik på at fremskynde adgangen til lægemidler og behandlinger, og større gennemsigtighed, samtidig med at innovation og forbedret industriel konkurrenceevne belønnes. Fællesforetagendet for

initiativet om innovative lægemidler indebærer gennemførelse af et sådant offentlig-privat partnerskab med henblik på at give hurtigere adgang til sikrere lægemidler. Mere gennemsigtighed og bedre koordinering mellem medlemsstaternes prisfastsættelses- og godtgørelsesordninger vil desuden bidrage til at forhindre unødvendige forsinkelser af markedsadgangen og forbedre effektiviteten af det indre marked for lægemidler. Kommissionen vil desuden lancere et pilotprojekt vedrørende et europæisk innovationspartnerskab inden for aktiv og sund aldring¹¹.

EU's **sikkerhedsindustri** møder vanskeligheder i form af et stærkt fragmenteret indre marked og et svagt industrigrundlag. De nationale lovgivningsrammer er meget forskellige, og markedet for sikkerhedsprodukter er meget diversificeret og dækker alt fra kameraer til komplekse scannersystemer. I forbindelse med leveringen af sikkerhedssystemer skal producenterne, systemkoordinatorerne og tjenesteydelsesleverandørerne arbejde tæt sammen med kunderne. Udvikling af en forenklet ordning for godkendelse af prioriterede teknologier er af afgørende betydning for at gøre yderligere betydelige fremskridt inden for harmonisering og standardisering, for at overveje koordinerede offentlige indkøb og for at fremskynde forskningen inden for sikkerhedsteknologier, herunder teknologier med dobbelt anvendelse. Kommissionen vil koordinere tilgangen til sidstnævnte emne med Det Europæiske Forsvarsagentur.

Bygge- og anlægssektoren kan også yde et betydeligt bidrag til at løse problemerne vedrørende klimaændringer og andre miljø- og samfundsmæssige ændringer. Det reviderede direktiv om bygningers energimæssige ydeevne har som ambition, at vi går over til energineutrale bygninger i Europa fra og med 2021, mens stramningen af kravene til den energimæssige ydeevne vil sætte nye standarder for bygninger. Dette giver muligheder for bygge- og anlægssektoren samt renoveringssektoren.

De **biobaserede markeder** kunne med stor efterspørgsel og gunstige lovgivningsmæssige rammer yde et betragteligt bidrag til EU's overgang til en mere bæredygtig økonomi. Der vil dog være behov for den rette lovgivning og de rette rammebetingelser for at fremme udbredelsen af reproducerbare råvarer til industriel brug (f.eks. træ og papir, men også bioplastik, smørelie på vegetabilsk basis og lægemidler) og sikre bæredygtighed; teknologisk innovation skal stimuleres ved hjælp af demonstrationsprojekter, og der skal udvikles europæiske og internationale standarder for nye teknologier. Det igangværende arbejde vedrørende specifik varemærkning (f.eks. økomærket) og vejledninger og netværk inden for offentlige indkøb skal fortsætte.

Kommissionen vil:

- *udvikle en proces vedrørende sundhedssektoren og lægemiddelsektoren, hvor medlemsstaterne, industrien og andre berørte parter inden for sundhedsområdet inddrages, med henblik på at fremme virksomhedernes ansvar, forbedre adgangen til lægemidler og styrke lægemiddelindustriens konkurrenceevne. For at forbedre effektiviteten af det indre marked for lægemidler vil den også benytte lejligheden til at revidere direktiv 89/105/EØF om gennemsigtighed i prisfastsættelses- og godtgørelsesprocedurerne*

¹¹ KOM(2010) 546.

- forelægge et initiativ for sikkerhedsindustrien, herunder en forenklet ordning for godkendelse af prioriterede teknologier, omfattende fastsættelse af prioriteringer for harmonisering og standardisering og overvejelser vedrørende koordinerede offentlige indkøb samt etablering af en europæisk platform for sikkerhed og dobbelt anvendelse (2012 og fremefter)
- udvikle en strategi for bæredygtig konkurrenceevne for bygge- og anlægssektoren for at sikre passende rammebetingelser for det indre marked for varer og tjenesteydelser til denne sektor, forbedre sektorens ressourceeffektivitet og miljøvenlighed og fremme udvikling af kvalifikationer, innovation og teknologi for at dække nye samfundsbehov og modstå klimaændringer (2011)
- sikre forudsætningerne for at skabe biobaserede markeder gennem forbedring af relevant lovgivning og relevante rammebetingelser for industriel anvendelse, fremme af innovation ved hjælp af demonstrationsprojekter og udvikling af europæiske og internationale standarder (2012).

8.4. Styrkelse af EU's konkurrenceevne ved hjælp af værdikæden

EU skal være mere opmærksom på værdikæden i fremstillingsindustrien. Som beskrevet ovenfor er industrien i stigende grad afhængig af input af råvarer og halvfabrikata, og den er også ekstremt afhængig af erhvervstjenesteindustrien, som tilfører merværdi og hjælper med at designe og markedsføre nye varer og tjenesteydelser. Dette nye perspektiv forudsætter en anden tilgang til industripolitikken, som i større grad tager hensyn til de indbyrdes sammenhænge.

Den kemiske industri er et godt eksempel på den nye tilgang, der er behov for. På trods af den økonomiske krise er den **kemiske industri** stadig meget konkurrencedygtig, og den er en af drivkræfterne bag EU's fremstillingsindustri. Den klarer sig godt på det internationale marked og har erobret 24 % af verdensmarkedet, men møder stigende konkurrence fra Kina, Indien og Mellemøsten. Som en industri, der fremstiller halvfabrikata, har sektoren enormt store muligheder for at forbedre både konkurrenceevnen og miljøvenligheden i andre downstream-industrier gennem innovation inden for stoffer og materialer. Ekspertgruppen på Højt Niveau om Kemiske Stoffer har peget på, at industrien har en række muligheder for at finde løsninger på de kritiske samfundsproblemer, som EU står over for, herunder f.eks. øget brug af reproducerbare materialer, øget energieffektivitet, mindskelse af vandforbruget osv.

Hele den europæiske fødevarerforsyningskæde befinder sig nu i en tilpasningsperiode på grund af ændrede forbrugerpræferencer, knappe ressourcer, demografiske, sundhedsmæssige og miljømæssige faktorer samt bekymringer blandt forbrugerne vedrørende fødevarerens sikkerhed, sundhed og priser. **EU's agroindustri** er meget konkurrencedygtig og tegner sig for 2 % af Europas BNP og 13,5 % af den samlede beskæftigelse i fremstillingsindustrien. Den har dog et presserende behov for at behandle disse emner og ubalancerne i forhandlingspositionen mellem agroproducenterne og –detailhandlerne og at forbedre forsyningsstrukturene og fremme omstruktureringen af disse.

EU's **tekstil-, beklædnings- og læderindustri har undergået strukturelle ændringer** i løbet af de seneste mere end 20 år. Teknologisk udvikling kombineret med traditionelle styrker inden for design og kvalitet vinder også indpas på de store forbrugermarkeder uden for sektoren, f.eks. sportstøj til udendørsaktiviteter, luksusvarer og fodtøj. Som følge heraf bliver massefremstillede, individualiserede forbrugervarer i stigende grad almindelige, hvilket giver

nye markedsmuligheder for den europæiske fremstillingsindustri. Specialprodukter med stor merværdi tegner sig allerede for en betragtelig del af sektorens aktiviteter, og en stigende del af produktionen og merværdien skabes gennem levering af skræddersyede løsninger til andre sektorer som f.eks. sundhedspleje, bygningsingeniørarbejde eller luftfart. En betydelig indsats inden for FoU og innovation har styrket sektorens vidensindhold og bæredygtighed, og således gjort dette muligt. Det er af afgørende betydning at fremme nye forretningskoncepter og relaterede fremstillingsteknologier, der er fokuseret på udvikling af bæredygtige, brugerdefinerede og designbaserede produkter i tekstil- og beklædningssektoren og på andre store forbrugermarkeder.

Navnlig kulturindustrien og de kreative industrier er betydningsfulde drivkræfter bag økonomisk og social innovation i andre sektorer. Design, arkitektur og reklame spiller en vigtig rolle ved at støtte investeringer i f.eks. bygge- og anlægsvirksomhed, nye forbrugerteknologier, miljøvenlige løsninger og den digitale økonomi. Mobilitets- og logistiktjenester bliver ligeledes af større og større betydning for at opretholde værdikæderne og muliggøre "just in time"-produktion. Tættere samarbejde mellem sådanne industrier og EU, medlemsstaterne samt regionale og lokale beslutningstagere vil fremme deres bidrag til økonomien som helhed.

Kommissionen vil:

- *følge op på arbejdet i ekspertgruppen på højt niveau om EU's kemiske industris konkurrenceevne, herunder dens eventuelle bidrag til at komme med løsninger på kritiske samfundsproblemer gennem innovationspartnerskaber*
- *anvende forummet på højt plan for fødevarerindustrien til sikring af en mere velfungerende fødevarerforsyningskæde*
- *foreslå strategiske initiativer på grundlag af grønbogen om frigørelse af de kulturelle og kreative industriers potentiale, herunder en meddelelse om centrale aspekter af modeindustriens konkurrenceevne og etablering af en europæisk alliance for de kreative industrier og en europæisk alliance for mobilindustrier for at samle politiske beslutningstagere og repræsentanter for industrien (2011).*

8.5. Energiintensive industriers bekymringer

Europa har også behov for at forbedre sin internationale konkurrenceevne ved at være i stand til at fremskynde **overgangen til en C02-fattig og ressourceeffektiv økonomi** i energiintensive industrier som f.eks. stål, ikke-jernholdige metaller, papir og den kemiske industri. Dette vil blive koordineret med det kommende flagskibsinitiativ vedrørende ressourceeffektivitet og SET-planen. Investeringer i en C02-effektiv produktion giver de energiintensive industrier gode muligheder for at øge deres konkurrenceevne og gør dem mindre afhængige af de fremtidige energipriser.

De energiintensive industrier udgør en betydningsfuld del af værdikæden for fremstillingsindustrien i EU og er blevet førende i verden, hvad angår energieffektivitet. De udgør en integreret del af den industrielle værdikæde og fremstiller en stor del af de industrivarer, der bidrager til at mindske C02-udledningen. De energiintensive industrier skal derfor have gode vilkår for en konkurrencedygtig produktion i Europa i fremtiden. Dette indebærer, at der skal tages hensyn til risikoen for C02-udflytning i de energiintensive industrier, bl.a. i forbindelse med eventuelle indirekte virkninger af stigninger i elektricitetspriserne, der er relateret til emissionshandel.

Nye **C02-fattige produktionsteknologier og teknikker** for energiintensive materialefremstillingsindustrier udvikles gennem teknologiplatforme og lead market-initiativer. Der er dog behov for passende rammebetingelser og yderligere samarbejde mellem det offentlige og private for at sikre rettidig udbredelse og kommerciel udnyttelse af disse innovationer i alle de energiintensive sektorer.

Kommissionen vil:

- *fremstætte forslag til tilpasninger af statsstøttere reglerne, som muliggør en passende kompensation for indirekte ETS-omkostninger som f.eks. de omkostninger, der overvæltes ved hjælp af elektricitetspriserne, samtidig med at det sikres, at der er ensartede vilkår på det indre marked, og at Unionens målsætninger nås under hensyntagen til internationale forpligtelser vedrørende emissionsreduktioner*
- *fremstætte forslag til en ordning for en bæredygtig og C02-fattig industri for at koordinere rammebetingelser, støtteforanstaltninger, dataindsamling og andre aktiviteter, der gennemføres af EU og medlemsstaterne for at fremme udviklingen og udbredelsen af C02-fattige teknologier i koordination med SET-planen (2011 og fremefter)*
- *i forbindelse med drøftelserne om fremtidige offentlig-private forskningspartnerskaber overveje et initiativ vedrørende indførelse af energiintensive, C02-fattige industrier, som samler de relevante teknologiplatforme i EU og medlemsstaterne, for at sikre passende FoU-, finansierings- og udbredelsesstrategier for C02-fattig produktion*
- *i partnerskab med medlemsstaterne og industrien fremme demonstrationsprojekter og udbredelsen af ekstremt C02-fattige produktionsteknologier, herunder industriel CO2-opsamling og -lagring, samtidig med at konkurrenceforvridning undgås (2011-2016)*
- *i forbindelse med Europa 2020-strategien gennemføre yderligere undersøgelser af mulighederne for at indføre flere innovationsincitamenter, der er knyttet til CO2-markedet, særlig for virksomheder i hastig vækst.*

8.6 En forbedret sektoropdelt tilgang

I 2011 vil Kommissionen desuden høre de berørte parter om, hvordan man bedst muligt bruger og styrker den industrielle dimension af fælles teknologiinitiativer og europæiske innovationspartnerskaber, jf. initiativet vedrørende Innovations-EU, og om prioriteringer i den forbindelse.

9. KONKLUSIONER: EN NY EU-STYRING AF INDUSTRIPOLITIKKEN

Den økonomiske og finansielle krise flyttede fokus for politikerne for industriel konkurrenceevne over på kortsigtede rednings- og genrejsningsaktioner, men fremover bør de politiske beslutningstageres fokus være på langsigtede strukturelle ændringer, herunder navnlig opretholdelse af konkurrenceevnen på verdensplan, klimaændringer, energi, befolkningens aldring, kvalifikationer og viden. På baggrund af den finanspolitiske konsolidering kan konkurrenceevnestrategierne ikke bygge på store udgiftsprogrammer, men skal snarere behandle strukturelle reformer inden for områder som f.eks. forbedring af erhvervsklimaet, modernisering af de offentlige administrationer, forbedring af virksomhedernes innovationsevne eller forøgelse af energieffektiviteten. Der kan samtidig

være behov for politiske foranstaltninger som supplement til løbende strukturelle ændringer inden for og på tværs af industrierne.

Gennemførelse af den nye industripolitik forudsætter også mere effektiv styring på europæisk plan. Nationale sektorer og industrier med begrænset interaktion med andre sektorer eller resten af verden hører fortiden til. Det bliver af større og større vigtighed at udpege strategiske industrielle interesse i Europa, og ukoordinerede **nationale politiske reaktioner skal erstattes med koordinerede europæiske politiske reaktioner.**

Denne forbedrede og ambitiøse europæiske styring omfatter to separate indsatsområder:

- En helhedsorienteret og bedre koordineret opfattelse af politiske beslutninger på europæisk plan, som involverer Kommissionen og de europæiske institutioner, navnlig Rådet og Europa-Parlamentet. Det er af afgørende betydning at forbedre koordineringen og interaktionen mellem de forskellige politikker, der har betydning for konkurrenceevnen, herunder også gennemførelse af en "konkurrenceevnetest" for nye forslag til politikker.
- Tættere samarbejde med medlemsstaterne og overvågning af resultaterne af politikkerne, herunder for konkurrenceevnen, på europæisk plan og medlemsstatsplan. Dette kan nu baseres på artikel 173 i TEUF (Lissabontraktaten) om industripolitik inden for Europa 2020-rammerne, den forbedrede koordination af den økonomiske politik og navnlig det nye "europæiske semester", som bl.a. bør bidrage til en bedre udformning af nationale reformprogrammer¹².

Som en del af Europa 2020-strategien vil Kommissionen således regelmæssigt aflægge rapport om EU's og medlemsstaternes konkurrenceevne og industripolitikker og de resultater, der opnås på dette område.

Da mange af de relevante rammebetingelser for en konkurrencedygtig og bæredygtig industri rent faktisk fastsættes på medlemsstatsplan, bør overvågningen ikke kun omfatte konkurrencemæssige resultater, men også konkurrenceevnepolitikker, herunder faktorer som erhvervsklimaet, innovationssystemet, konkurrencevilkårene, infrastruktur, den offentlige forvaltnings effektivitet og fremskridt med hensyn til energi- og ressourceeffektivitet. En første analyse af medlemsstaternes konkurrencemæssige resultater og konkurrenceevnepolitikker viser, at der er plads til forbedringer på alle områder. Denne analyse vil løbende blive forbedret med henblik på at opnå en bedre dækning af industriens bæredygtighed, navnlig på baggrund af det kommende flagskibsinitiativ om ressourceeffektivitet. De politiske rammer på EU-plan – Europa 2020-strategien med sine flagskibsforanstaltninger og artikel 173 i TEUF om industripolitik – giver en række muligheder for at tilskynde medlemsstaterne til at øge deres indsats for at opnå sådanne forbedringer og således bidrage til en mere konkurrencedygtig industri og økonomi, og Kommissionen vil udnytte dem fuldt ud.

En revision af medlemsstaternes industri- og erhvervs politikker kunne føre til **bedre koordinering og samling af de til rådighed værende ressourcer**, og de retlige instrumenter kunne skabe mere værdi for pengene. Dette er så meget desto vigtigere, fordi der er færre ressourcer til rådighed, og de politiske rammer er blevet mere omfattende og fragmenterede i løbet af de seneste årtier.

¹² KOM(2010) 250.

Denne type overvågning vil blive tilrettelagt gennem Rådet (konkurrenceevne) og Europa-Parlamentet og videreudviklet ved hjælp af peer reviews og udveksling af god praksis. Dette er fuldt ud i overensstemmelse med Europa 2020-rammerne.

Den vil blive anvendt ved den **overordnede overvågning af Europa 2020**, men med specifik fokus på medlemsstaternes konkurrencemæssige resultater og mulighederne for gensidig læring. Dette skulle til gengæld bidrage til at forbedre de nationale politikker, som overvåges gennem de nationale reformprogrammer¹³.

Det ville være særligt hensigtsmæssigt at gøre følgende områder til genstand for udveksling af bedste praksis: reduktion af den administrative byrde og vurdering af virkningerne for konkurrenceevnen, kvalitetskontrol og "tænk småt først" i den nationale lovgivning, politikker, der fremmer adgangen til finansiering, centrale støtteteknologier, håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder samt udvikling af kvalifikationsstrategier på baggrund af industriens behov og i forbindelse med udformningen af nationale industripolitikker, navnlig for individuelle sektorer og under inddragelse af de berørte parter. Tættere samarbejde kan føre til synergieffekter, komplementaritet og bedre udnyttelse af ressourcerne, navnlig i forbindelse med udviklingen og anvendelsen af centrale støtteteknologier og miljøteknologier, men også inden for specifikke kompetenceområder, hvor den nationale efterspørgsel muligvis ikke retfærdiggør en fuldt udbygget uddannelsesordning. Sluttelig er udveksling af bedste praksis og samarbejde mest logisk i forbindelse med individuelle aktioner, mens peer reviews er mere nyttige for mere integrerede og komplekse politikker.

Disse aktioner kan have forskellig udformning, da de nationale behov og forhold varierer. I de kommende måneder vil Kommissionen sammen med Rådet og medlemsstaterne drøfte de principper og betingelser, der skal gælde for tilrettelæggelsen af disse, samt deres omfang og prioriteringen. Kommissionen vil desuden overvåge medlemsstaternes konkurrenceevne og industripolitikker og de resultater, der opnås, og årligt aflægge rapport herom. Dette vil omfatte industrielle aspekter af flere politikker, der vedrører mere overordnede målsætninger inden for f.eks. uddannelse, forskning, miljøbeskyttelse eller klimaændringer. Der vil blive lagt særlig vægt på udviklingen inden for udveksling af bedste praksis og samarbejdsforanstaltninger. Europa 2020-strategien er også af betydning for de kommende medlemslandes reformdagsorden. Kandidatlandene og potentielle kandidatlande bør derfor også begynde at forfølge målsætningerne med den nye integrerede industripolitik.

Indførelse af den nye tilgang til industripolitik bør også hjælpe virksomhederne og investorerne med at etablere en rentabel, bæredygtig og jobskabende industriproduktion i Europa og forbedre den internationale konkurrenceevne, hvad angår produktivitet og omkostninger. EU-industrien vil derfor drage fordel af det hurtigt voksende verdensmarked, som er en følge af globaliseringen. Med andre ord vil Europa opleve stigende industriproduktion, beskæftigelse og indtægter i løbet af det næste årti, samtidig med at industriens CO₂- og ressourcefodaftryk bliver mindre tydeligt.

Følgende succesindikatorer vil således blive overvåget nøje:

- Forbedring af den internationale konkurrenceevne, målt ved at sammenligne EU's produktivitet og omkostningsudvikling med de konkurrerende økonomiers ditto.

¹³ KOM(2010) 250.

- Antallet af job, der skabes i industrien og industrirelaterede tjenester, med særlig fokus på SMV'er.
- Stigningstakten i fremstillingsindustriens produktion, navnlig økoindustriernes produktion.
- Medium- og højteknologiske sektorer andel af den merværdi og beskæftigelse, der skabes i fremstillingsindustrien.

Kommissionen vil i medfør af artikel 173 i TEUF:

- *i tæt samarbejde med Rådet og Europa-Parlamentet gennemføre de foranstaltninger, der er beskrevet i denne meddelelse, for at styrke de europæiske rammer for industripolitikken*
- *aflægge rapport til Rådet om EU's og medlemsstaternes industrielle konkurrenceevne og relaterede politikker og resultater en gang om året*
- *indlede peer reviews og udveksling af god praksis mellem medlemsstaterne for at forbedre samarbejdet om industripolitikker i hele EU.*

Medlemsstaterne opfordres til at:

- *samarbejde og koordinere deres industripolitikker, når det er relevant*
- *deltage i peer reviews og udveksling af god praksis.*
-